

KRISTEN ETIKK

Aktuelle etiske emner i lys av kristen etikk

Eivind Gjerde

Kristendomskunnskap 2/ Kvitsund Gymnas

Våren 2012

INNHold:

KAPITEL 1 - TROEN OG LIVET.....	4
HVORDAN LEVE ETTER GUDS VILJE?.....	4
GUD SOM SKAPER AV MENNESKET.	4
SYNDEFALLET OG DETS KONSEKVENSER.....	5
GUD SOM FRELSER AV MENNESKENE.	6
LOVENS TRE BRUK	6
KAPITEL 2 –KJÆRLIGHET, EKTESKAP OG SKILSMISSE	8
KJÆRLIGHETEN MELLOM MANN OG KVINNE.....	8
EKTESKAPET - EN SKAPERORDNING.	9
EKTESKAPET - INGEN PRIVATSAK!	9
HUSTAVLEN – ET BUDSKAP TIL DEN GIFTE MANN OG KVINNE	11
HVORDAN VINNE SEG EN EKTEFELLE?.....	12
HVEM SKAL DU GIFTE DEG MED?	12
GIFT MED EN IKKE-KRISTEN?	13
ENSLIGES STAND.	13
BIBELN OG ENSLIGE.	14
REPETISJONSOPPGAVER:	15
BIBELN OG SKILSMISSE	16
HVA MED GJENGIFTE?	17
VEIEN TIL ET STABILT OG LYKKELIG EKTESKAP	18
REPETISJONSOPPGAVER:	18
HVORDAN LEVE ET LIV I SAMSVAR MED GUDS VILJE?.....	20
VEIEN TIL SEIER I FRISTELSENS STUND.	21
KVINNEN GREPET I HOR.....	22
FADER VÅR.....	23
TIL ETERTANKE	23
KAPITEL 3 – SAMBOERSKAP OG HOMOFILI	25
SAMBOERSKAP.....	25
Å ELSKE PÅ PRØVE? BARE EKTESKAPET ER I SAMSVAR MED GUDS VILJE	25
BIBELN OG SAMBOERSKAP	25
HOMOFILI.....	26
HVOR MANGE ER HOMOFILE?	26
HVORFOR BLIR NOEN HOMOFILE?	27
BIBELN OG HOMOFILIEN.	29
HOMOFOBI?	29
FULLT MULIG Å BLI HELBREDET FRA HOMOFILIEN	30
LESESTYKKE 1:	30
KONFLIKTFYLT	31
KRISTEN.....	31
DA GLANSEN AVTOK	31
Å MISTE SITT LIV	32
FØLELSER.....	32
KRISTEN OG HOMOFIL?	32
MANGE SOM VIL BLI FRI	32
LESESTYKKE 2:	33
KRISTNE SAMBOERE?	33
KAPITEL 4 - MENNESKEVERDET I GUDS ORDS LYS.....	35
LIVET – EN GAVE FRA GUD.	35
ABORT	36
SELVMORD.....	37
KAPITEL 5 – FORVALTERANSVARET	39
RIK OG FATTIG	39

ANSVAR FOR SKAPERVERKET.....	41
TIL SAMTALE:	42
KAPITEL 6 - SELVBILDET I BIBELENS LYS.....	43
VAKKER I GLAMOURENS TID?	43
VÆR DEN DU I KRISTUS ER!.....	44
MENTALHYGIENISK DRYPP☺	45
VÅRT UTSEENDE I DET FULLKOMNE GUDS RIKE:.....	45
FORFENGELIGHET/PYNTESYKE?.....	45
TIL SAMTALE:	47
KAPITEL 7 - RUSMIDLER I LYS AV BIBELEN	48
BIBELEN OM ALKOHOL OG ALKOHOLBRUK	48
VINEN SOM BILDE	49
DET GAMLE TESTAMENTET OM MISBRUK AV ALKOHOL.....	50
DET NYE TESTAMENTET OM MISBRUK AV ALKOHOL	50
TOTALAVHOLD – DEN BESTE VEIEN Å GÅ?	51
NARKOTIKA:	51
FRI ELLER???	52
TIL SAMTALE:	52
LITTERATUR	53

KAPITEL 1 - TROEN OG LIVET.

v/Eivind Gjerde

Hvordan leve etter Guds vilje?

Vi skal i de følgende se på hva Bibelen sier om forholdet mellom mann og kvinne, ekteskapet, menneskeverdet og andre etiske emner. Dersom disse viktige emnene skal bli behandlet på en rett måte, er det avgjørende å være tro mot det Bibelen sier. Dersom noen ønsker å leve rett for Gud i disse spørsmålene som vi tar opp, er det helt avgjørende at man vil innrette sitt liv etter Bibelens veiledning.

Det rette utgangspunkt for en kristen er følgende: Jesus Kristus har kjøpt meg fri fra min synd og skyld på korset. Jeg skal få leve mitt liv i frelsen i Jesus Kristus. Dette livet skal jeg få leve til Guds ære, nå i dag og i fremtiden. En kristen skal i *glad lydlighet* få lytte til hva Bibelen sier om Gud vilje.

Dette forholdet kan vi lett få belyst ved å se på formaningene i Det nye testamentet.

Formaningene er rettet til mennesker som er kristne og tror på Jesus. En formaning kan vi definere som *et påbud om rett kristen livsførsel, ofte gitt i oppmuntringens form*.

Vi nevner et eksempel:

«Jeg formaner dere altså, jeg som er en fange for Herrens skyld, at dere vandrer slik det er verdig for det kall dere er kalt med,...» Ef 4,1.

Apostelen Paulus formaner sine lesere om å vandre verdig for det kall de er kalt med. Kallet her er å forstå som kallet til frelse og samfunn med Jesus. Dette er et stort og hellig kall. Har du fått oppleve det store å bli et Guds barn? - lev da i samsvar med kallet. Lev et hellig liv i samfunn med Jesus. Adelskap forplikter, sier vi. Slik også på det åndelige området. Er du et Guds barn, lev da som et Guds barn.

Kraften til å leve et hellig liv har vi ikke i formaningene selv, men i Jesus Kristus, han som er veien, sannheten og livet.

Guds vilje er til det beste for oss. Guds bud står som veiskilt som peker på hvor veien går til det gode livet. Selv om formaningene i Bibelen er rettet til kristne, er de ti bud som de bygger på, adressert til alle mennesker. Det følger velsignelse med å følge Guds bud uansett om man er kristen eller ikke.

For å få den rette bakgrunn for den kristne etikken, må vi se kort på hva Bibelen sier om Gud som skaper og frelser av mennesket og det at mennesket er falt i synd og opprør mot Gud.

Gud som skaper av mennesket.

I 1 Mosebok 1-2 finner vi skapelsesberetningen. Den sier at Gud skapte himmel og jord med alt biologisk liv i løpet av seks skapelsesdager. Den sjettede dagen skapte han kronen på sitt verk - mennesket.

Mennesket blir som det eneste levende vesen skapt i *Guds bilde* (1 Mos 1,27). Ingen av dyrene ble det.

"Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem."

1 Mos 1,27.

Hva betyr det at mennesket ble skapt i Guds bilde?

1. Mennesket ble skapt til ***samfunn med Gud***.

Det ser vi av 1 Mos 1,28. Gud velsigner mennesket og *taler* til det. Gud vil ha personlig fellesskap med mennesket. Mennesket er i stand til å høre Guds stemme og svare på hans tiltale. Det viser et av dets særegenheter i forhold til dyrene. Bibelen er full av eksempler på hvordan Gud søker mennesket for å ha samfunn med det (f.eks. Jes 65,1).

2. Mennesket er skapt ***som mann og kvinne***.

Vi skal merke oss vekslingen mellom *entall* og *flertall* i 1 Mos 1,27: "...i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem." Det å være menneske, innebærer det å være mann og kvinne. Kjønnforskjellen er villet av Gud. Grunnteksten sier egentlig at mennesket ble skapt *mannlig* og *kvinnelig*. Kjønnforskjellen skulle være til berikelse for mennesket og dekke dets sosiale behov. Adam var ensom før Gud gav han Eva som var hans like (1 Mos 2,20 og 23). Samtidig skulle kjønnforskjellen stå i forplantningens tjeneste. Mannen og kvinnen skulle være fruktbare og bli mange (1,28). Mann og kvinne skulle helt fra begynnelsen av inngå i ekteskap. Mann og kvinne trenger faktisk å inngå i ekteskap - med unntak av dem som har fått kall og nådegave til å leve ugift (1 Kor 7,7). Ekteskapet er en skaperordning. Det er den gudvilledede og naturlige samlivsform for mann og kvinne helt fra begynnelsen av.

3. Mennesket er skapt til et ***kulturoppdrag***.

Menneskene skulle fylle jorden og legge den under seg. De skulle råde over: "... havets fisker og himmelens fugler og over alt levende som rører seg på jorden." 1 Mos 1,26. De skulle være Guds visekonger på jorden.

Syndefallet og dets konsekvenser

Før fallet levde de to første mennesker i et inderlig og godt forhold til Gud, hverandre og skaperverket ellers. Ved syndefallet ble dette helt forandret. Samfunnet med Gud ble brutt. Skyldfølelsen og den onde samvittigheten kom fram i menneskets hjerte. (1 Mos 3,8-10). Mennesket som hadde vært *Gud-tilvendt* ble *Gud-fravendt*. Mennesket ble selvisk og satte seg selv i sentrum.

Fallet fikk også konsekvenser for forholdet mellom mann og kvinne. Kjønnforskjellen preger det falne mennesket som seksualitet. Seksualiteten ble ikke lenger et middel som skulle tjene forplantningen og fellesskapet i ekteskapet, men et mål i seg selv. For mange mennesker i verden i dag er den seksuelle tilfredsstillelsen blitt livets høyeste mål. Dette er seksualitet på avveier.

Den kulturelle side ved gudsbildet er også godt tapt. Menneskehetens historie er et ulykkelig bevis på hvordan mennesket har misbrukt og forvrengt sitt kulturoppdrag. Menneskene har

først og fremst prøvd å herske over hverandre i stedet for å herske og råde over naturen. Følgene har blitt krig, undertrykkelse og ødeleggelse. Naturen er utnyttet slik at den har tatt stor skade.

Gud som frelser av menneskene.

Hele Bibelen er som et kjærlighetsbrev fra Gud til verden. Guds Ord roper fra første til siste side at Gud elsker mennesket og ønske samfunn med det. Gud ønsker å frelse sin falne skapning. Bibelens budskap er i første rekke et frelsesbudskap. «Den lille bibel» i Joh 3,16 sier klart hva som er det sentrale budskap i Bibelen: *«For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv»*

Allerede på fallets dag fikk de to første menneskene høre det glade budskapet om at kvinnens ætt skulle knuse slangens (djevelens) hode (1 Mos 3,15). Dette var en profeti om Jesu frelsesverk. På Golgata sante Jesus Kristus verdens synd under Guds vrede. I og med det fullbrakte frelsesverket ble djevelens makt knust.

Bibelen forkynner at hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst (Rom 10,13). Frelsen innebærer at et menneske får tilgitt alle sine synder ved troen på Jesus Kristus. Frelsen gis ved tro uten gjerninger. Den som er frelst er rettferdiggjort ved tro alene - på Kristus alene (Gal 2,16).

Guds frelsende og bevarende krefter vil hvile over de menneskene som bygger sine liv på klippen Jesus Kristus. ”Der korset står vakt, taper mørket sin makt.”

Lovens tre bruk

Innen luthersk teologi har man regnet med at Guds lov kan brukes på tre ulike måter. Med Guds lov forstår som uttrykk for Guds vilje. I loven sier Gud hva han etter sitt hellige vesen krever av oss mennesker når det gjelder våre tanker, ord og gjerninger.

1. Den første bruk er den såkalte **politiske (borgerlige) bruk av loven**. Gud vil at fred, rettferdighet og sikkerhet skal prege de menneskelige samfunn. Det onde skal hindres og de som bryter Guds vilje og krenker andre mennesker skal straffes. Et eksempel på et slikt bibelord er 1 Tim 1,9-10: *«En må vite dette at loven ikke er gitt for den rettferdige, men for lovløse og ulydige. Ugudelige og syndere, vanhellige og urene, fadermorderer og modermorderer, drapsmenn, horkarer, menn som ligger med menn, menneskerøverer, løgnerer, menedere og hva det ellers kan være som strider mot den sunne lære»* -

2. Den andre bruk av loven er den såkalte **åndelige bruk av loven**. Loven skal da drive et menneske til tro på frelsen i Jesus Kristus. Loven avslører at et menneske er en synder som er skyldig for Gud. Den eneste måte å unngå Guds evige dom på er å ta sin tilflukt til frelsen i Jesus Kristus. Et eksempel på et slikt bibelord er Gal 3,22-24: *«Men Skriften har innesluttet alt under synd, for at det som var lovt, ved tro på Jesus Kristus skulle bli gitt dem som tror. Men før troen kom, ble vi holdt i varetekt under loven, innestengt inntil den tro som skulle komme, ble åpenbart. Slik er loven blitt vår tuktemester til Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort av tro»*.

Den tredje og siste bruk av loven er **loven brukt på de troende**. Guds lov skal veilede de som er kristne slik at de vet hva som er Guds vilje for deres liv. Et eksempel på et slikt ord er Ef

4,1-3: «Jeg formaner drer altså, jeg som er en fange for Herrens skyld, at dere vandrer slik det er verdig for det kall dere er kalt med, med all ydmykhet og mildhet, med langmodighet, så dere bærer over med hverandre i kjærlighet, og legger vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd».

Repetisjonsoppgaver:

1. Hva er en formaning i Bibelen?
2. Hva betyr det at mennesket er skapt i Guds bilde?
3. Hva er den viktigste forskjellen på mennesker og dyr?
4. Hvilke følger har syndefallet fått når det gjelder menneskets seksualitet?
5. Hva vil du si er det sentrale budskapet i Bibelen?

Til samtale:

1. Hvilken betydning tror du det ville ha fått for vårt samfunn om Guds skapervilje hadde blitt mer respektert og etterlevd?
2. Hvorfor må vi se den kristne etikken i lys av både skapelse, syndefall og frelse?

KAPITEL 2 –KJÆRLIGHET, EKTESKAP OG SKILSMISSE

v/Eivind Gjerde

Kjærligheten mellom mann og kvinne

Forutsetningen for inngåelse av ekteskap er *gjensidig* kjærlighet mellom en mann og en kvinne. Bibelen har et opphøyet syn på kjærligheten. Den beskrives som noe stort og fint. Kjærlighetens høysang finner vi i 1 Kor 13:

"Kjærligheten er tålmodig, er velvillig. Kjærligheten misunner ikke. Kjærligheten skryter ikke, den blåser seg ikke opp. Den gjør ikke noe usømmelig, søker ikke sitt eget, blir ikke bitter, glemmer ikke på det onde. Den gleder seg ikke over urett, men gleder seg ved sannhet. Den utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt (1 Kor 13,4-7).

Det greske ordet for kjærlighet som er brukt i bibelteksten overfor, er **agape**.

1. **Agape** betyr den fullstendig uselviske (ikke-egoistiske) kjærligheten, kristen nestekjærlighet og Guds kjærlighet til menneskene. Denne kjærligheten må være en viktig del hos alle som vil bygge og trygge ekteskapet. Kjærlighet er altså langt mer enn en følelse. Kjærlighet innebærer en bestemt holdning med vilje til å tjene, tilgi, være velvillig, ofre, og gi avkall på sitt eget av hensyn til den andre part.

Vårt norske språk er fattig når det gjelder å beskrive kjærligheten. Ordet "kjærlighet" skal favne over en rekke forskjellige forhold av følelsesmessig art. Det greske språket er mye rikere og har fem ulike ord som dekker vårt ene. Agape har vi alt nevnt. I tillegg har vi:

2. **Eros**: Den romantiske, sentimentale og lidenskapelige kjærligheten. Blir ofte beskrevet i sanger og dikt.

3. **Epithumia**: Den seksuelle kjærligheten. Uttrykker den fysiske lengselen etter hverandre. Negativt beskriver den det sanselige begjæret.

4. **Fileo**: Vennskap, fellesskap og kameratslig form for kjærlighet.

5. **Storge**: Den kjærlighet som naturlig rår mellom foreldre og barn. Kjærligheten som gir trygghet, tilhørighet og fortrolighet. Storge beskriver den kjærlighet som gir ubetinget omsorg og et tilfluktssted uten at man først må ha gjort seg fortjent til det.

I et godt ekteskap finnes alle disse fem typene kjærlighet. Agapekjærligheten er likevel den viktigste. Den er plattformen som bærer de andre, og som trygger ekteskapet om de andre typene av kjærlighet skulle avta.

I Efeserbrevet kap 5,25 oppfordres mennene til å elske sine hustruer. Ordet for å elske her er verb-formen av *agape*!

Det er noe uforklarlig ved kjærligheten. Vismannen Agur i Salomos Ordspråk kapittel 30 undrer seg over tre ting og fire som han ikke forstår;

«Ørnens vei på himmelen, ormens vei over steinen, skipets vei på havet, og mannens vei til en jomfru. Ordsp 30,19

Han forstod ikke en manns vei til en jomfru, altså til en ung og ugift kvinne. Hvem kan egentlig forstå kjærligheten fullt ut? Svaret er at det kan ikke noe menneske, men bare Gud som har skapt den og lagt den fine evnen til å elske det annet kjønn ned i oss.

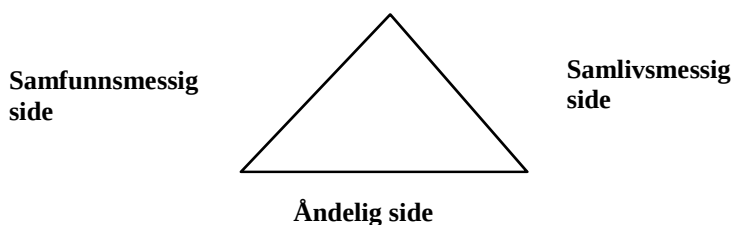
Ekteskapet - en skaperordning.

Gud har tenkt store tanker om ekteskapet! Og Gud vil ekteskapet! Han har innstiftet det og satt det til vern om menneskeverdet, kjærligheten, troskapen, barna og familien. Ekteskapet ble innstiftet i Edens hage før syndefallet, og det er en skaperordning til beste for barna, hustruen, mannen og samfunnet.

Gud har gitt mann og kvinne livskraft til å starte nye menneskeliv. Mennesker som skal leve i all evighet. Gud vil at barna skal ha god og trygg ramme rundt seg. Og den beste rammen er en far og en mor som lever sammen i et offentlig og forpliktende fellesskap - ekteskapet!

Ekteskapet - ingen privatsak!

Ekteskapet er ingen privatsak i følge Guds Ord (1 Mos 2,24 ; 1 Kor 7,9). Bibelen regner det som en selvfølge at det to som lever sammen, har inngått et forpliktende fellesskap som menneskene rundt dem er klar over. Ut fra Bibelen kan vi si at ekteskapet har følgende sider:

1. Den åndelige side:

Alle ekteskap har en åndelig side. Alle mennesker, om de er kristne eller ikke står dypest sett ansvarlige overfor Gud med sitt ekteskap. Det gjelder om de lover hverandre troskap innfor Guds åsyn eller ikke.

«Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal ikke et menneske skille.» Mark 10,9

Det er Gud som dypest sett har ført de to sammen, og når han har sammenføyd disse, skal ingen mennesker skille dem. Dette ordet gjelder alle mennesker som gifter seg.

Det er naturlig for kristne å gifte seg i en kirke eller i et kristent forsamlingshus. Og det kjennes naturlig å love hverandre troskap innfor Gud, inntil døden skiller dem ad. De vil på denne måten understreke at samlivet skal leves innfor Guds åsyn.

Men det er ikke nødvendig å gifte seg i en kirke for at ekteskapet skal være gyldig. Et ekteskap er like gyldig i Guds øyne om det blir innstiftet hos byfogden. Hovedsaken er at det er blitt en offentlig sak. Fra nå av hører disse to sammen i et forpliktende felleskap.

2. Den samfunnsmessige side:

Ekteskapsinngåelsen skal ha en eller annen form for offentlig preg. Det skal gjøres kjent for de andre menneskene i samfunnet at disse to hører sammen i ekteskapet. Det viser ordningen med at det blir brukt vitner eller forlovere både ved kirkelige og borgerlige vielser. Disse skal være tilstede ved vielsen for å kunne bekrefte overfor alle andre at nettopp disse to har gitt hverandre sitt trokapsløfte. Skriftordet i 1 Mos 2, 24 nevner det samfunnsmessige aspektet ved ekteskapet:

«Derfor skal mannen forlate sin far og mor og bli hos sin hustru, og de skal være ett kjød.»

Mannen forlater sin far og mor og blir hos sin hustru. De to stifter en ny grunncelle i samfunnet, atskilt fra sine foreldre.

I Ordspråksboken kalles ekteskapet for «Guds pakt» (2,17). Pakt betyr en avtale. Denne avtalen skal være kjent for de andre i samfunnet (Ruts bok kap. 4). I Bibelen og i de aller fleste kulturer på jorden markeres inngåelsen av et ekteskap med en bryllupsfest. Jesus gjorde sitt første under i et bryllup (Joh 2, 1-11).

3. Den samlivsmessige (seksuelle) side:

Etter vielsen kan det seksuelle samlivet begynne. Ordet i 1 Mos 2,24 dekker også denne siden:

"...og de skal være ett kjød."

Begrepet *ett kjød* understreker den samlivsmessige (seksuelle) side ved ekteskapet. En av våre bibeloversettelser bruker formuleringen: «de to skal være ett.» Ordet kjød er utelatt. Det er en feilaktig oversettelse. Denne ordlyden kan lett misforstås slik at Gud har ment at de to som starter samlivet skal være ett på alle plan i livet. Det skal de ikke være. De er fortsatt to ulike mennesker, men de skal være *ett kjød* i ekteskapet. Dette uttrykket sikter først og fremst på den seksuelle foreningen gjennom samleiet (Se 1 Kor 6,16), men viser også til den sjelelige enheten mellom ektefellene.

Det seksuelle samlivet har sin naturlige og gudgitte plass i ekteskapet. Det seksuelle samlivet er viktig for ekteskapet og er etter Guds vilje. Guds Ord sier at mannen og kvinnen skal gjøre sin skyldighet mot hverandre (1 Kor 7,3-5). Verken hustruen eller ektemannen skal undra seg det seksuelle samlivet. Dersom de gjør det, krenker de hverandre og ekteskapet som Guds ordning.

Etter avtale kan de holde seg fra hverandre, for å leve i bønn (1 Kor 7,5). I denne sammenheng må det nevnes at mannen må ta et særlig hensyn til hustruen. Sex er en overskuddsaktivitet. Og hustruen som kan være sliten av barnefødsler, amming og barnepass, må få lov til å koble av fra seksuell aktivitet i disse krevende tidene, om hun ønsker det.

Det er særlig viktig i dag å understreke at det seksuelle samlivet hører ekteskapet til. Og bare i ekteskapet etter Guds Ord. All utenomekteskapelig sex er synd.

«Men kan de ikke leve avholdende, så la dem gifte seg! For det er bedre å gifte seg enn å brenne av lyst.» 1 Kor 7,9

Hustavlen – et budskap til den gifte mann og kvinne

Den gifte mann og den gifte kvinne har fått hvert sitt ord i det som vi gjerne kaller for hustavlen (Hustavle = Et oppslag i huset) i Efeserbrevet kap.5,22-33. Det er viktig å understreke at ektefellene ikke skal bruke disse ordene mot hverandre. Men hver for seg skal de ta til seg det som Guds Ord sier til dem. Martin Luther har sagt noe fint om dette;

*Når hver sitt Gudsord lære vil
da står det godt i huset til.*

Ordet til mannen er slik:

«Dere menn! Elsk deres hustruer, likesom også Kristus elsket menigheten og gav seg selv for den.» Ef 5,25

Dette er et meget sterk ord. En formaning om elske sin hustru på samme måte som Kristus elsket menigheten og gav seg selv for den. Er det mulig for en mann å vise den kjærighet som Jesus viste da han gav seg selv på korset? Nei! Ingen har vist større kjærighet enn Jesus Kristus. Men ordet her viser et mål som en kristen mann stadig skal strekke seg etter. Mannen har fått et kall til å elske sin hustru. Lykkelig er den kvinne som har en mann som innretter sitt liv etter dette bibelordet. Hun vil få det godt, for her er det ikke mye rom for mannsjåvinisme og kvinneundertrykkelse. Lever du etter dette ordet vil du bli en ekte «gentleman». Formaningen om å elske sin hustru gjelder alle sider ved deres samliv. Dersom ektemannen følger sitt ord, vil det falle så mye lettere for hustruen å følge sitt ord. Ja, det vil falle helt naturlig for henne å underordne seg en slik mann!

Mannen er også etter dette ordet forpliktet til å gi sitt liv for sin hustru om det skulle bli nødvendig.

Ordet til kvinnen er slik:

«Dere hustruer! Underordne dere under deres egne menn som under Herren.» Ef 5,22

Formaningen til den gifte kvinne er å underordne seg mannen. Alvoret i formaningen understrekes ved at de skal underordne seg ham som om det var Herren selv de underordnet seg. Dette ordet legitimerer på ingen måte kvinnediskriminering og kvinneundertrykkelse. En slik innvendig er grunnløs og bygger på misforståelser og manglende kjennskap til Bibelens ordlyd. Hvordan kan en mann som skal elske sin hustru likesom Kristus elsket menigheten og gav seg selv for den, kunne undertrykke sin hustru? Svaret gir seg selv.

I ekteskapet må det være en som er den ledende, og det skal være mannen. Det betyr ikke at mannen skal herske som en diktator i hjemmet. Mann og kvinne bør fritt kunne samtale sammen om de forskjellige forhold som gjelder deres liv og ekteskap. De samtaler, diskuterer og tar avgjørelser sammen, men mannen er kalt til å være den som tar det endelige ansvaret for avgjørelser som gjelder hjemmet.

Forutsetningen for et lykkelig ekteskap ligger i at både mannen og kvinnen respekterer og er lydige mot den formaningen som er gitt dem spesielt. Kanskje det skulle være tid for å pusse støvet av disse ordene som mange har glemt, oversett eller ikke har hatt kjennskap til?

Hvordan vinne seg en ektefelle?

Det er et stort, spennende og alvorlig spørsmål. Bibelen har et viktig ord om denne saken:

«For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vite å vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelige begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud.» 1 Tess 4,3-5.

Å vinne seg en ektefelle har altså med den kristne helliggjørelse å gjøre. Ektefellen skal vinnes i hellighet og ære. Hva betyr det? Positivt sett betyr det at du skal legge vekt på det som er rent og godt, når du vil vinne ditt hjertes utkårede. Bli godt kjent med vedkommende, vis i ord og handling at du setter stor pris på han/henne. Vis at du er villig til å avstå fra dine egne ønsker og kan vise positiv interesse for det som den andre er opptatt av osv. Negativt sett betyr det at det seksuelle begjæret ikke skal ta styringen i valget av ektefellen. Det seksuelle begjæret vil være der, men det skal ikke være det "store" i mellom dere. For dem som ikke kjenner Gud, vil ofte det seksuelle få stor plass.

Det blir ofte spurt - hvor langt kan vi gå i kjærtegn? Det er et spørsmål som vi kan svare på ut fra dette ordet. Ingen skal ikke gå lenger enn det som er hellig og ærbart i Guds øyne! All intim beføling og klining bryter grensen her. Det hisser opp de seksuelle driftene, og det erotiske begjæret kan overta kontrollen.

Men små kjærtegn hører med i et kjæresteforhold. Det er ikke noe galt i å vise rent fysisk at dere er glad i hverandre. Men når dere er sammen bør dere bruke tiden på andre aktiviteter enn å kose med hverandre.

Hvem skal du gifte deg med?

Dette er et av livets store spørsmål. Bibelens svar kan samles om tre sentrale ord: *Be*, *få* og *arbeid*.

Guds Ord lærer oss at vi kan *be* om alle ting i Jesu navn (Fil 4,6). Det vil derfor være helt naturlig at kristen ungdom vil be til Gud om å få en ektefelle. Bønnen kan bes i den vissheten at Gud vil gi den som er den beste for deg.

Det andre stikkordet var å *få*. Vi skal ikke ta en ektefelle, men få en ektefelle. Det er forskjell på de to tingene. Merk følgende Bibelord:

"Den som har funnet en hustru, har funnet lykke, og har fått en god gave fra Herren."
Ordsp 18,22

Bibelordet sa at den som har funnet en hustru, har fått en god gave av Herren. Vi kan også snu på det og si at den kvinne som har funnet en mann har fått en god gave av Herren. Ut fra Bibelen er en ektefelle en gave fra Gud! Og slik skal ektefolk få lov til å se på hverandre. Han/hun er gitt meg av Gud. Alle vi ville bli svært glade om vi fikk en gave fra kong Harald. Den gaven kom til å bety noe helt spesielt for oss, siden det var han som hadde gitt den. På

liknende måte skal vi få lov til å se på vår ektefelle. Gud har gitt oss denne. Derfor blir ektefellen særskilt dyrebar for oss.

Det tredje stikkordet var *arbeid*. Du må ikke være handlingslammet når du blir glad i en person som Gud leder inn i din vei. Du må våge skrittet og ta kontakt med vedkommende. Det er ikke noe automatikk i dette.

Gift med en ikke-kristen?

Kan en kristen gifte seg med en som ikke er kristen? Dette er aktuelt for mange unge. Guds Ord tar opp denne spørsmålsstillingen:

«En hustru er bundet så lenge hennes mann lever. Men om hennes mann er død, så har hun frihet til å gifte seg med hvem hun vil, bare det skjer i Herren.» 1 Kor 7,39

Professor Erling Danbolt har drøftet dette verset i sin store kommentar til 1 Korinterbrev (Credo Forlag, København 1985). Han gjør oppmerksom på uttrykket «i Herren.» For den kristne etikken betyr uttrykket «i Herren» generelt sett, at alle handlingene og hele livsførselen til en kristen skal bestemmes ut fra forholdet til Jesus Kristus. Det betyr her at skal ekteskapet skje i Herren, må enken gifte seg med en kristen mann. Dette ordet gjelder selvfølgelig like mye for kristne kvinner som ikke er enker og som vil gifte seg - og for kristne menn.

I 2 Kor 6,14-15 leser vi: "**Dra ikke i fremmed åk med vantro! For hva samlag har rettferd med urett, eller hva samfunn har lys med mørke? Og hva samklang er det mellom Kristus og Belial, eller hva lodd og del har en troende med en vantro?»**

Slike bibelavsnitt kan virke svært strenge. Men i blandede ekteskap er faren stor for at den troende ektefellen kan falle i fra. Det er mange eksempler på det. Heldigvis finnes det også eksempler på det motsatte. Mannen/hustruen fikk lede sin ektefelle til Jesus. Men en kristen mann eller kvinne har ingen garanti på at de vil kunne vinne sin ikkekristne ektefelle.

For en kristen er det forholdet til Jesus Kristus som er det viktigste i livet. Og det kan oppleves veldig tungt å være alene med sin tro i ekteskapet. Den ikke-kristne ektefellen vil oftest ikke samtale om åndelige spørsmål, og det blir de rent menneskelige forhold som holder de to sammen. Mange konflikter kan dukke opp i et slikt blandet ekteskap; spørsmål om barneoppdragelsen, tidsbruk, pengebruk osv.

Ensliges stand.

Det er mange enslige i Norge, og tallet er økende. Innen kristen sammenheng er det mange enslige kvinner, og grunnen er enkel. Det er flere kristne kvinner enn menn.

Enslige blir av og til sett ned på. Særlig kan enslige menn bli møtt med mange sårende ord og holdninger. En mann som selv er enslig, skrev i et misjonsblad at han hadde fått følgende spørsmål, av en velmenende husmor som hadde bedt ham til middag: Det er vel hyggelig for deg å få et skikkelig måltid iblant? Denne husmoren røpet med sitt spørsmål at hun hadde liten tro på mannens kjøkkenferdigheter.

Bibelen og enslige.

I Bibelen møter vi flere enslige troskjemper. Det er nok å nevne profeten Jeremias i Det Gamle Testamentet (Jer 16,2) og apostelen Paulus i Det Nye Testamentet.

Apostelen Paulus ønsket at alle var som han. Han begrunner det på flere måter. Den nød som hersket på hans tid, gjorde at det var lettere å leve som enslig (1 Kor 7, 26). Men det viktigste argumentet hans er at den enslige kan få utrette mer i det kristne arbeidet enn den gifte.

«Jeg vil gjerne at dere skal være fri for bekymringer. Den ugifte har omsorg for det som hører Herren til, hvordan han kan være til behag for Herren. Men den som er gift, bekymrer seg for verdens ting, hvordan han skal være til behag for sin hustru.»

1 Kor 7,33

Det er det samme forholdet som Jesus omtaler i Matt 19,12. Der taler han om dem som har gjeldet seg selv for himmelrikets skyld. De har gitt avkall på det ekteskapelige liv på grunn av tjenesten i Guds rike. Det skulle være opplagt at den som er gift, må bruke tid sammen med familien. Den enslige er fri fra dette, og kan ofre seg fullt og helt for tjenesten i Guds rike.

For de enslige blir det slik, at deres skaper blir deres ektemann, som det står hos profeten Jesaja (54,5). Det nære forholdet til Herren kan langt på vei fylle opp savnet etter en ektefelle.

Vi har mange eksempler fra kirke- og misjonshistorien på menn og kvinner som hadde muligheten til å bli gifte, men som avstod fra det. De så at den eventuelle ektefellen ville bli en fare eller hindring for deres tjeneste. Det ble ikke gjort med lett hjerte, men førte til stor velsignelse i etterkant for dem selv og dem som ble evig frelst ved deres arbeid. Disse skal etter Jesu eget ord, få det mangedobbelt igjen her i tiden, og i den kommende verden evig liv (Luk 18,30).

Den enslige som har lagt sitt liv i Guds hånd, vil etter hvert få en visshet om at han/hun er kalt til å leve alene. Gud vil gi kraft og nådegave til å make dette. Apostelen Paulus skriver:

«Helst ville jeg at alle mennesker var som jeg selv. Men hver har sin egen nådegave fra Gud, en slik og en annen slik.»

1 Kor 7,7

Den enslige stand har altså sin egen store mulighet. Men den har også sin store fare, som vi må være klar over. Faren er selvopptattheten. Denne faren er i høyeste grad også til stedet for menn og kvinner som lever i ekteskap, men mulighetene til å leve den ut er rimeligvis mindre om ekteskapet fungerer godt.

Får nemlig menneskenaturen råde, er den som jordkloden, den dreier seg stadig om sin egen akse. Den beste hjelp mot dette, er å leve sitt liv i tjeneste for andre. Tjen i kjærlighet og man blir verken sær eller egen. Det er oppgaver nok.

I himmelen blir det ikke forskjell på gifte og ugifte. Ekteskap og familieband er noe som hører denne verden til.

«For i oppstandelsen verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er som Guds engler i himmelen.» Matt 22,30

Repetisjonsoppgaver:

1. Hva sier Bibelen om kjærligheten mellom mann og kvinne (Svar kort)
2. Hva betyr det å vinne sin ektefelle i «hellighet og ære»?
3. Hva betyr det at ekteskapet er en skaperordning?
4. Hvilke sider omfatter ekteskapet?
5. Hvorfor må vi ut fra Bibelen avvise tanken om at ekteskapet er en privatsak?
6. Hva sier Bibelen om sex i ekteskapet?
7. Hvilke muligheter har den enslige framfor den gifte i følge Bibelen?

Til samtale:

1. En kristen skal få lov til å be til Gud om å få en ektefelle. Finn grunner for at det er til det beste for oss.
2. Hvilke egenskaper ønsker du at din ektefelle skal ha?

Bibelen og skilsmisse

Malakias 2,16 kan stå som en overskrift på Guds syn på skilsmisse:

«For jeg hater skilsmisse, sier Herren, Israels Gud. Ved det dekker en sin kledning med vold, sier Herren, hærskares Gud. Så ta vare på deres liv og vær ikke troløse.»

I Malakias (2,15) sier Herren til ektemannen at han ikke skal være troløs mot sin ungdoms hustru. I Bibelen er en skilsmisse sett på som et onde, selv om det i noen tilfeller åpnes for det.

Det gamle testamentet gav en israelsk mann muligheten til å skrive skilsmissebrev til kona si og sende henne fra seg. Kona kunne da gifte seg med en ny mann. Men etter at hun ble gift med mann nummer to, var veien tilbake til den første mannen stengt for godt, selv om hennes andre mann døde (5 Mos 24,1-4).

Men etter Guds opprinnelige ordning var ekteskapet uoppløselig (Matt 19,6-8). Grunnen til at de jødiske mennene fikk lov til å gi sine hustruer skilsmissebrev, var menneskenes harde hjerter (Matt 19,8). «*De harde hjerter*» er et annet uttrykk for synden. Skilsmisse kunne tillates som en nødordning på grunn av den. Det at ekteskapet stod ved lag kunne føre til enda større ulykke og skade (jfr. nødsprinsippet om å velge det minste av to onder).

(Jesus og apostlene innskjerpet den skilsmissepraksis som var vanlig i gammeltestamentlig tid.) I Det nye testamentet gis det to grunner til skilsmisse. Den første er ved utroskap i ekteskapet. Den part som har vært utro, har krenket sin ektefelle. Det nære fellesskapet som kun skulle omfatte de to på en slik fundamental måte, er brutt slik at ekteskapet kan oppløses. Slik må vi forstå Jesu ord i Matt 5,32 og 19,9. Skilsmissen blir da en juridisk stadfestelse av det bruddet som allerede er et faktum. Men det aller beste vil være at den som har syndet omvender, seg, og at den krenkede part tilgir den ektefellen som brøt ekteskapet. Deretter kan samlivet fortsette som før.

Den andre grunnen til skilsmisse gjelder ekteskap mellom en kristen og en ikke-kristen. Dersom den ikke-kristne forlanger at ekteskapet skal oppløses, skal ikke den kristne tviholde på ektefellen. Den kristne er ikke bundet i slike saker, for Gud har kalt oss til fred (1 Kor 7,15). Det kan ellers medføre en rekke problemer i slike blandede ekteskap som kan være vanskelige, og nærmest umulige for den kristne å forholde seg til.

Ut over disse to klare grunner for skilsmisse som Guds Ord uttrykkelig nevner, bør vi være varsomme med å tilrå skilsmisse. Men hva skal vi si til kvinner/menn som lever med en ektefelle som enten er alvorlig sinnssyk, voldelig eller rusmisbruker. Skal de ta ut skilsmisse? Et ekteskap innebærer at man skal holde sammen også i "onde dager". Ektefellene er kalt til å bære hverandres byrder også i krisetider. Men det kan oppstå situasjoner der det ikke er tilrådelig å bo under samme tak, for eksempel dersom ektefellen er voldelig eller dersom en psykopat ødelegger sin ektefelles personlighet. Men er ikke fritatt fra løfte om troskap og elske og ære også i de onde dagene.

«Men er hun skilt fra ham, skal hun enten fortsette å leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin hustru.» 1 Kor 7,11.

I noen hjem blir barna misbrukt seksuelt av en av foreldrene (av og til av begge, men det skal vi ikke behandle her). Dette kalles incest og er en alvorlig form for kriminalitet. Incesttilfeller skal anmeldes til politiet. Prinsipielt sett er incest en form for utroskap. Mannen eller hustruen har et seksuelt forhold til et eller flere av barna, og bryter da med den seksuelle troskapen som er lovet overfor ektefellen. Incest er derfor en skilsmissegrunn. Familier som har opplevd slike tragedier må få all mulig hjelp, ikke minst ofrene som er barna.

Hva med gjengifte?

Som vi har sett åpner Bibelen for skilsmisse i to tilfeller. Men det er vanskelig å finne klare skriftord for at de fraskilte kan gifte seg igjen. Dette spørsmålet er blitt mye diskutert. Vi siterer to bibelord som handler om skilsmisse og gjengifte.

«Han sier til dem: Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, gjør seg skyldig i hor mot henne. Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, så driver hun hor.» Mark 10,11-12

«Til dem som er gift, har jeg dette bud, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann. Men er hun skilt fra ham, skal hun enten fortsette å leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin hustru.»
1 Kor 7,10-11

I disse to klare bibelavsnittene gis det ingen åpning for gjengifte for noen av partene. Fariseerne lærte at mannen kunne gifte seg på nytt, men Jesus og apostlene stiller mann og kvinne likt i dette spørsmålet. Nå lærer selvsagt Guds Ord at mann og kvinne kan inngå i et nytt ekteskap om ektefellen dør, men det er ingen åpning for gjengifte så lenge den første ektefellen er i live.

Mange som vil være tro mot Bibelen har sagt at det ikke er mulig for den som aktivt har brutt ekteskapet å få gifte seg igjen. Altså den som konkret drev hor og syndet mot Guds bud. Mens for den uskyldige part, den som ikke brøt ekteskapet, er det annerledes. De kan gifte seg på nytt. Det skriftordet som er tatt til inntekt for denne tankegangen er Matt 19,9 (og Matt 5,32 som har en ordlyd som ligner):

«Men jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, han driver hor. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, han driver hor.» Matt 19,9

De som forsvarer gjengifte for den uskyldige part betoner at setningsleddet - *av noen annen grunn enn hor* - er nevnt i samme åndedrag som skilsmisse og gjengifte. Og det skulle vise at gjengifte er tillatt for den som ikke aktivt har brutt ekteskapet. Mot det kan det innvendes at det er like mulig å knytte det omdiskuterte setningsleddet - *av noen annen grunn enn hor* - til *skilsmissen* og ikke til spørsmålet om *gjengifte*. Her står tolkningene mot hverandre. Men vi tror at det i dette tilfellet er viktig å følge regelen om, at de for oss *klare* skriftord (Mark 10,11-12; 1 Kor 7,10-11) skal tolke de for oss *uklare* ord. Følger vi denne regelen her, må vi si nei til alle former for gjengifte der den første ektefellen ennå er i live.

Mange opplever nok Bibelens veiledning som hard og urimelig her. Men til dette må vi si: Bibelens restriktive linje i disse spørsmålene viser hvor alvorlig Gud ser på ekteskapet og

hvor viktig det er å bevare det. Vår tid er ellers et slående bevis på hvor galt det går når mange ekteskap blir oppløste. Det er blitt hevdet at familieoppløsningen koster den norske stat 50 milliarder kroner årlig! (Helge Seip) En svimlende sum. Men det er ikke det alvorligste: I dette regnestykket er ikke alle selvmordene/selvmondsforsøkene, fortvilelsen, utryggheten, angsten, tårene og skrikene regnet med! Hvert år blir mange tusen barn i Norge berørt av skilsmisse.

Veien til et stabilt og lykkelig ekteskap

Hovedforutsetningen for at mann og hustru kan få leve godt med hverandre i ekteskapet, er at de hver for seg tar til seg det bibelordet som er gitt dem i hustavlen i Ef 5,22-33. Der står det at mannen skal elske hustruen som Kristus elsket menigheten og gav seg selv for den (5,25). Og til hustruen står at hun skal underordne seg sin mann som under Herren (5,22). Denne veien har Herren selv lagt opp for oss. Å følge den vil føre ekteskapelig lykke og velsignelse med seg.

Det er bare Gud som kan gjøre oss villige til å følge disse formaningene. Men det forutsetter at Jesus får tale ut med oss om våre fall, svikt og forsømmelser og at vi daglig får motta full syndenes forlatelse. Ved selv å få tilgivelse, blir det lettere å kunne tilgi dem som synder mot deg. På denne måten lærer du å tilgi din neste og særlig dem som står deg nær.

Å leve i Guds tilgivende nåde vil gi deg det tilgivende sinnet mot din ektefelle.

«Vær gode mot hverandre, vis barmhjertighet så dere tilgir hverandre, likesom Gud har tilgitt dere i Kristus!» Ef 4,32

I Hebreerbrevet advares vi mot å la de bitre røttene vokse opp (Hebr 12,15). Dersom ikke bitterhetens og ukjærlighets spirer straks blir luket, vil de gi sine onde blomster. Det er derfor viktig å gjøre opp med hverandre straks det er kommet knuter på tråden. Fei ikke uretten inn under teppet.

Vår kristendom prøves i hverdagen. I hjemmet eller i våre nærmeste relasjoner vil det vises hvem vi er. Trosprøven møter vi først og fremst i hjemmet.

Repetisjonsoppgaver:

1. Hvorfor er det så mange skilsmisser i dag? Nevn flere årsaker enn de som er nevnt i heftet.
2. Gi korte svar på disse to spørsmålene:
 - a) Hva lærer Bibelen om skilsmisse?
 - b) Hva lærer Bibelen om gjengifte?
3. Nevn noen bibelske samlivsvitaminer.

Til samtale:

1. Hva kan grunnene være til at vi kaller dagens høye skilsmissetall for en «nasjonal

katastrofe»?

2. Hvorfor hater Gud skilsmisse?

3. Tolk dette diktet og finn hovedbudskapene i det. Hvordan kan det anvendes inn i ekteskapet?

Da jeg sa jeg ville lykken eie,
rømte den fra meg på alle mine veie.
Men da jeg sa: Jeg vil lykken bringe,
dalte den til meg på englevinge. (Jfr. Matt 7,12)

Hvordan leve et liv i samsvar med Guds vilje?

Det er ikke lett for noen å leve rent på det seksuelle området. Det kan alle med naturlige seksuelle drifter underskrive. Og det regner Guds Ord med. Derfor gir den det rådet at den som ikke makter å leve avholdende skal gifte seg (1 Kor 7,9). Seksualdriften er en sterk drift i mennesket. Nest etter selvoppholdelsesdriften er den kanskje den sterkeste. Seksualdriften ligger latent i oss helt fra barnealderen av, men i puberteten trer den fram for alvor. Mange unge kjemper hardt med de sterke krefter som har våknet til live i dem. Det er viktig å understreke at seksualdriften ikke er syndig i seg selv. Kroppen er heller ikke syndig. Seksualdriften viser at man er et normalt menneske, og den utgjør den biologiske forutsetningen for at det er mulig å gifte seg. Men hvordan forholder man seg til de seksuelle kreftene? Får de lede til brudd på Guds vilje?

Vi kan ikke hindre at seksuelle fristelser dukker opp i oss, men hva gjør vi med fristelsene? Gir vi etter for dem? Et bilde illustrerer dette: Vi kan ikke hindre at fuglene flyr over hodet vårt, men vi kan hindre dem i slå seg ned på hodet og bygge reir i håret.

Et liv i renhet på det seksuelle området fører stor velsignelse med seg. Ha derfor som mål å være urørt for din kommende ektefelle. ***For etter Bibelens ord er det seksuelle samlivet reservert for ekteskapet og bare for det.***

Det føles naturlig for den syndige natur i mennesket å handle mot Guds vilje. Men all synd har sin pris. Synden binder og forblinder mennesket. «Friheter» på det seksuelle området fører til tomhet og nød. La oss kort stoppe for noen områder der mange tar seg «friheter».

Vår tale.

I mange miljøer er det populært med på kanten vitser, vitser som krenker det 6. bud. Guds Ord formaner oss til å være varsomme med hvilke ord som kommer over våre lepper. Vi formaner til å unngå råttten og uren tale (Ef 4, 29; 5,4). Ja, Bibelen sier at vi ikke engang skal nevne det som har med hor og utukt å gjøre (Ef 5,3). Kristne skal heller takke Gud!

Flørting.

Flørting er vanlig i mange ungdomsmiljøer. Er flørting i strid med Guds vilje? Det kommer an på hva som menes med flørting og hvordan det flørtes. Litt uskyldig oppmerksomhet overfor det annet kjønn er ikke galt. Men alle seksuelle hentydninger overfor det annet kjønn skal unngås. Bibelen sier at vi skal vinne en ektefelle i hellighet og ære (1 Tess 4, 4-5). Her finnes det ikke rom for å gå over streken i sine tilnærmelser. Tilnærmelser som det ikke menes noe med, kan vekke sterke følelser hos den andre. Vi bør vokte oss for å påføre andre smerte. Lek ikke med andres følelsesliv. Det er å krenke sin neste.

Onani.

Onani eller masturbasjon er *seksuell selvtilfredsstillelse*. Onani er ofte knyttet til urene forestillinger og representerer et brudd på det sjette bud i tanke og fantasi (Se Matt 5,28). Vi må derfor ikke bagatelliserer denne synden og kalle den for en lek eller et nødvendig utslag av den seksuelle utvikling. På den andre side må vi heller ikke gjøre onani til hovedsynden blant ungdom, selv om mange ligger under for den. Å bruke sin tid på sunne aktiviteter og hobbyer kan være med å demme opp for trangen til onani. De sterke seksuelle kreftene i kroppen overføres til andre områder. Lesing av bøker og blad med eggende innhold, erotiske filmer,

lettsindig oppførsel eller påkledning fra noen av det annet kjønn, virker bare stimulerende på denne trang.

Pornografi.

Ordet pornografi kommer av de greske ordene: "Pornos" som betyr hore eller skjøge, og "Grafein" som betyr å skrive. Direkte oversatt betyr pornografi «å skrive horaktig». Vi forstår pornografi videre enn dette. Pornografi kan vi definere slik: *All beskrivelse og avbildning av menneskekroppen og seksuell aktivitet som har til hensikt å være seksuelt eggende, er pornografi.* Etter denne definisjonen er alle former for pornografi synd, også såkalt pornografisk kunst.

Det er viktig at alle kristne tar sterk avstand fra pornografien. Den innebærer menneskeforakt. Seksualiteten blir revet løs fra kjærligheten og gjort til en simpel salgsvare. Pornografi er en av de verste utslag av vår tids sex-dyrkelse. Pornografi kan settes i direkte sammenheng med forakt for og undertrykkelse av kvinner og menn, voldtekt, vold, mord og grove perversiteter som pedofili, dyre-sex og incest.

Pornografien er svært utbredt og lett tilgjengelig. Et særlig foruroliggende trekk er økningen av pornografisk stoff i våre medier. Grensene for det som blir vist på TV blir stadig trukket i negativ retning. Internett er blitt en sentral kanal for formidling av porno. Deler av pornoindustrien er i hendene på organisert kriminalitet. Kvinner og barn blir mot sin vilje presset inn i den uhyggelige industrien gjennom menneskehandel. Mange utvikler pornoavhengighet og får et fordreid syn på seksualitet og forventinger til sex. Pornografis falske fantasiverden har lite med det virkelige liv å gjøre.

Veien til seier i fristelsens stund.

Men hvordan kan en ung mann og en ung kvinne leve avholdende fram til den dagen de går inn i ekteskapet? Det er et spørsmål som mange kjemper med. Det første vi vil svare er:

Lev i Guds nåde.

«For Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker. Den opptukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster, til å leve *sedelig* og rettferdig og gudfryktig i den verden som nå er,...» Tit 2,11-12

Jesus måtte gi sitt liv for å frelse oss fra vår synd. Det kostet han alt å kunne gi oss nåde og tilgivelse for våre synder. Hvordan kan vi da synde mot han når han har gitt oss sin nåde og elsker oss?

Det andre svaret vi vil gi på dette spørsmålet er:

Fly fra det onde.

Unngå fristelser til fall på det seksuelle området. Det kan gjøres på mange måter. Unngå pornografi av alle slag i filmer, video, på internett, bøker (romaner) og blad. Vær varsom med kjærtegn. Reis ikke på hyttetur alene med kjæresten osv.

I 1 Mosebok 39,7-18 leser vi om en ung mann som var seg meget bevisst på at han ikke ville synde mot Gud på det seksuelle området. Mannen er Josef, den nest yngste av Jakobs 12

sønner. Josef ble solgt som slave til Egypt og ble tjener hos Potifar, en meget høy offiser i faraos hær. Kona til Potifar var utro og kastet sine øyne på Josef. Hun talte til Josef dag etter dag for at han skulle være sammen med henne. Men Josef ville ikke. Han svarte henne og sa at Potifar ikke har nektet ham noen uten henne, fordi hun er hans hustru. Så sier han noe som vi skal merke oss: «*Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud?*» (1 Mos 39,9). Det var synd mot Gud han ble fristet til. Men Potifars hustru ga seg ikke. Til slutt tok hun tak i Josefs kappe og ville tvinge ham til å ligge med henne. Men da la Josef kappen sin igjen og rømte ut av huset. Han fløy fra det onde.

Det kan komme situasjoner der du må gjøre som Josef. En ung gutt reiser seg til slutt opp mellom sine kamerater og sier; Nei, nå vil jeg ikke se mer på dette - og så går han. Kameratene så på en umoralsk film. Et *ja* til Jesus, innebærer et klart *nei* til synden.

*

Det vil koste mye kamp for å leve rent på det seksuelle området. Men hver den som kjemper mot fristelsene på den rette måten, vil seire over dem. Bruk evangeliet om Jesus Kristus i kampen mot synden, slik Guds Ord lærer oss det.

« Slik skal også dere regne dere som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.» Rom 6,11.

Dette ordet sier at den som tror på Jesus kan få regne, akte eller se seg selv som død i forhold til all synd og alle syndige fristelser, og samtidig levende for Gud i Kristus Jesus. Det betyr helt konkret at fristelsene til synd, kan møtes på denne måten: Den synd som jeg nå fristes av, har Jesus dødt for og gjort meg fri ifra, og jeg kan regne den for død.

Ja, den kan regnes for det, selv om den oppleves som meget levende. Samtidig skal en kristen få regne seg selv som levende for Gud på grunn av Jesus Kristus. Han er den kristnes liv, og den kristne er skjult i han. På den måten vil en kristen erfare at kraften går ut av fristelsen og man seirer over den.

Dersom fristelsen ble for sterk og fallet i synd er en realitet, kan en kristen vite med 100 % sikkerhet at ved å angre synden og be Gud om tilgivelse, har han eller hun en full og hel tilgivelse i Jesu blod. Den som tror på Jesus kan få tilegne seg ordet i 1 Joh 1,9 som sier:

«Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.»

Men en kristen kan ikke innrette seg i synd og forsvare synden.

Kvinnen grepet i hor.

I Johannes-evangeliet kapitel 8,1-11 kan vi lese om en kvinne som var grepet på fersk gjerning i hor. De skriftlærde og fariseerne kommer til Jesus med henne for å høre hva han vil gjøre med henne. Dette gjorde de for å sette han på prøve, for etter Moseloven skulle hun steines. Jesus gir dem et svar som lukker munnen på dem alle. Han sier: «Den av dere som er uten synd, han skal kaste den første stein på henne (v.7).» Da står det at de alle gikk bort, og

de eldste først. Jesus spør så om ingen har fordømt henne. Kvinnen svarer bekreftende at ingen har gjort det. Vi skal nøye merke oss det siste som Jesus sier til henne:

«Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer!»

Joh 8,11

Jesus sier her to ting til henne: JESUS ER IKKE KOMMET FOR Å FORDØMME.

1. Han tilgir henne synden hennes mot det 6. bud.
2. Han formaner henne til ikke å synde mer.

Det er viktig å merke seg begge disse to budskapene som Jesus har til kvinnen. Jesus tilgir alle som har syndet dersom de kommer til ham med sine synder. Samtidig vil han at den som har mottatt hans tilgivelse, skal leve et rent og hellig liv i fortsettelsen.

Fader Vår

Vi kan merke oss at den sjette bønne i Fader Vår sier: *«Og led oss ikke inn i fristelse»* (Matt 6,13). En kristen skal få regne med Guds hjelp i kampen mot ulike fristelser til synd i tanker, ord og gjerninger. Gud kan med sin guddommelige makt lede oss bort fra fristelsen og ikke inn i den.

Derfor er bønn et viktig virkemiddel i kampen mot det onde.

Til ettertanke

Brudd på det sjette bud innebærer alltid alvorlige konsekvenser. Apostelen Paulus advarer sterkt menigheten i Korint mot synd på dette området. Han skriver: *«Fly hor! All synd som et menneske ellers kan gjøre, er utenfor legemet. Men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme»* 1 Kor 6,18 Å drive hor er først og fremst synd mot Gud. Etter sitt dype fall med Batseba, Urias hustru, skriver kong David i Salme 51: *«Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne har jeg gjort-... v.6*

Han understreker sin synd mot Gud så sterkt at han sier at det er egentlig mot Herren alene han har syndet. Men han har også syndet mot sitt eget legeme og mot den personen han innledet et illegitimt seksuelt forhold med. David forsyndet seg også mot Urias, Batsebas ektemann og mot sin egen familie. I sannhet en synd som fikk omfattende konsekvenser.

Alle som bryter det sjette budet krenker sin egen kropp.

Som apostelen skriver er andre synder utenfor legemet, men hor er synd mot sitt eget legeme. Legeme må her forstås både om kropp og sjel (sinn). I 1 Kor 6 skriver apostelen om de som har seksuelle forbindelser med prostituerte. Det er ett legeme med skjøgen. Bibelen sier at som mann og kvinne skal være ett kjød ekteskapet. Dette uttrykket betyr egentlig at mann og kvinne er "limt sammen" legemlig og sjelelig med alt det som det innebærer. Vi kan her sammenligne med to papplater som limes. Vi kan ikke rive disse fra hverandre uten at det oppstår sår og rifter på platene som rives fra hverandre. På samme måte er det når to mennesker har samleie. De limes kroppslig og sjelelig sammen. Det skjer også med en prostituert og hennes kunder. Det dannes alvorlige sår på sjel og sinn når mann og kvinne bryter det sjette bud.

En avis skrev nylig at Norge lå på verdenstoppen når det gjaldt tilfeldig sex. (en svært tabloid påstand siden antall personer som var blitt spurt om tema var sterkt begrenset) Ut fra Bibelen finnes det ikke noe som heter tilfeldig sex. Hvert samleie forener de to til ett legeme. Denne relasjonen kan ikke brytes uten at skader oppstår.

Nick Pollard er psykolog, religionslærer og evangelist mellom ungdom og studenter i England. Han forteller i sin bok – *Tenåringer – hvorfor oppfører de seg slik?* – om unge mennesker som levde et liv i stadig konflikt med det sjette bud. Her kommer et referat av en av historiene: Tina hadde ikke

hatt sex med noen og var jomfru til hun begynte på college. Etter avtale med sin mor skulle hun la det gå seks måneder før hun hadde samleie med en gutt som hun var sammen med. Og hun skulle være helt sikker på at hun var forelsket i ham. På colleget fikk hun seg kjæreste og de lå sammen etter et halvt år. Men forholdet ble slutt kort tid etter. Hun innledet forhold til en ny gutt som hun ikke var forelsket i og bare to måneder etter hadde de sex. Det forholdet tok også slutt. Hun innledet enda et nytt forhold og etter bare to uker hadde de samleie. Og slik fortsatte det. Hun hadde mange forskjellige partnere og kunne ta gutter med seg hjem bare for en kveld. Tina anklaget seg for det livet hun førte og følte seg som ei hore. Hun hatet seg selv. Men hun klarte ikke å stoppe. Hun fikk ingen kroppslige sykdommer av sitt utsvevende seksualliv, men hun holdt på å ødelegge seg. Hun følte det som om hjertet holdt på å knuses.

Det er ikke alle som opplever det som Tina. Andre blir følelsesmessige iskalde av et liv i konstant opprør mot Guds gode og klare vilje for det seksuelle samlivet. Felles for alle er at de tar skade av det! Derfor – vent med det seksuelle til den eneste rette rammen for det, ekteskapet!

Litteratur:

Øivind Benestad (red) *Verdt å vente på – En ressursbok om ungdom og sex*, Lunde 2004

Nick Pollard, *Tenåringer - Hvorfor oppfører de seg slik?*, Lunde 2003

Repetisjonsoppgaver:

1. Hvorfor er det viktig å leve rent i forhold til det andre kjønn?
2. Hvordan skal en kristen se på sin seksualdrift?
3. Hva fører «friheter» på det seksuelle området med seg?
4. Hvordan kan du seire over en seksuell fristelse?

Til samtale:

- 1 a) Hva vil du si til denne påstanden: De kristne er så sexfikserte!

Bakgrunn for samtaleoppgaven: Mange har kritisert de kristne i vårt land for å være sexfikserte, på den måten at de ofte advarer mot brudd på den sjette bud. Er dette sant? Er det dette budskapet som oftest blir forkynt i kirker og bedehus?

b) Hvordan bør vi vurdere reklame, ungdomsblader og vår musikk-, media- og underholdningsverden. Er disse sexfikserte?

2. Mange opplever at det er vanskelig å leve rent på det seksuelle området. Hva er det som gjør det? Er det ekstra vanskelig på dette området i vår tid?
3. Hva tror du er vanlige årsaker til at kristne faller i synden mot det 6. bud?

KAPITEL 3 – SAMBOERSKAP OG HOMOFILI

v/Eivind Gjerde

Samboerskap.

Olav og Kathrine bekjenner den kristne tro og har vært sammen i over ett år. Det er svært glade i hverandre, og de er helt sikre på at det er dem. De nærmer seg begge slutten av studiet og har dårlig råd. De har bestemt seg for å flytte sammen for å spare penger. Det er dyrt å ha to leiligheter. Men de har vært i tvil om det er rett for kristne å være samboere. De har trøstet seg med at mange prester i kirken mener det ok. Flere andre som de kjenner som også kaller seg kristne, bor sammen før de gifter seg. Gifte seg skal de om ikke så lenge. Det kan vel umulig være noen synd å bo sammen da?

Slik er det flere som tenker i blant dem som bekjenner den kristne tro.

Tall viser at det er flere samboere enn gifte mellom kvinner og menn under 30 år. Andelen av gifte øker med alderen. Samboerskapet viser seg altså å ha blitt en sterk konkurrent til ekteskapet. I løpet av de siste 30-40 år har det skjedd en radikal holdningsendring i vårt folk i dette spørsmålet. Fram til 1972 var det forbudt ved norsk lov at to personer av motsatt kjønn bodde sammen (Den såkalte Konkubinatenloven. Konkubine = Samboer, frille).

Å elske på prøve?

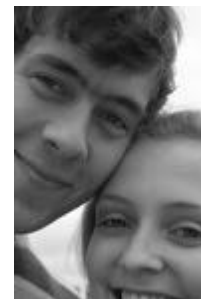
Bare ekteskapet er i samsvar med Guds vilje

En viktig grunn for at mange inngår samboerskap, er at de vil prøve om de passer sammen. Samboerskapet blir et slags prøveekteskap.

Samboerskapet innebærer at de to lever sammen med bakdøren åpen. Blir det for vanskelig er det bare å stikke av fra det hele. Dette blir vanskeligere dersom det er kommet barn i forholdet.

Fra kristent hold kan vi spørre hva slags kjærighet dette representerer? Selviskheten er satt i sentrum. Den kjærighet som ikke våger å ta opp kampen mot det vonde og vanskelige, er ikke verdt å kalles kjærighet! Vi kan da spørre: Er det mulig å elske hverandre på prøve? Når tar prøven slutt? Hvem skal avgjøre om man har bestått prøven eller ikke?

Den rette kjærigheten har viljen til troskap og forpliktelse i seg. Også i de vonde dagene.

krisvi.wordpress.com

Bibelen og samboerskap

Samboerskapet er ikke av ny dato. Det var vanlig i antikken og vi møter det i Bibelen. I Johannes-evangeliet kapittel 4 kan vi lese om Jesus i samtale med en samaritansk kvinne ved Sykars brønn. I samtalen løp avslører Jesus hennes store synd. Hun har levd sammen med fem menn, og den mannen hun levde sammen med nå var ikke hennes ektemann (v.16-18). Hun var samboer. Hun bodde altså sammen med en mann uten å være gift. Kvinnen opplever at hun blir avslørt og kaller Jesus for en profet (v. 19). Resultatet av samtalen er at kvinnen kommer til tro på Jesus som Messias og vitner frimodig for de andre i landsbyen. Det blir vekkelse i Sykar. Guds Ord sier:

«La ekteskapet holdes i ære av alle, og ektesengen være usmittet! For Gud skal dømme dem som driver hor og bryter ekteskapet.» Hebreerbrevet 13,4

Ekteskapet skal holdes i ære. Det skal ikke brytes. Det greske ordet for ekteskap som er brukt her er «*gamos*». *Gamos* betyr vanligvis ikke ekteskap i Det nye testamentet, men bryllup/ekteskapsinngåelse. Det er helt klart at Guds vilje er at de to som vil «bo sammen», skal gjennom en vigsel eller offentlig stadfestelse av sitt forhold. De skal kort sagt gifte seg. En ektefelle skal vinnes i hellighet og ære, ikke lidenskapelig begjær:

”For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vinne sin egne ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud.

1 Tessalonikerbrev 4,3-4

Dersom de ikke gifter seg, lever de i vedvarende hor. Hor er i Bibelen en meget alvorlig synd som de ofte advares imot. Den som driver hor synder mot Gud, sin egen kropp og mot sin neste. Den som lever i hor og forsvaret det, vil Gud dømme til evig fortapelse.

«For dette vet og skjønner dere at ingen som driver hor eller lever i urenhet, heller ikke noen som er pengegrisk - han er jo en avgudsdyrker - har arv i Kristi og Guds rike.

Ef 5,5

Hor er avgudsdyrkelse. Seksualiteten og følelsene får forkjørsrett i forhold til Gud og hans vilje. Alt som et menneske setter framfor Gud i sitt liv, blir en avgud.

Det forskjell på å leve i hor og falle i hor. Det er umulig å leve vedvarende i hor og samtidig ha det rett med Gud. Men det er fullt mulig å falle i hor og være en kristen. Forskjellen er at den som faller i hor ikke blir værende i synden, men omvender seg fra den og finner nåde. Den som lever i hor og ikke vil omvende seg, blir i synden og står utenfor nåden så lenge denne tilstanden varer.

Forsvarere av samboerskap har sagt at det er nesten likeverdig med ekteskapet. Denne påstanden må avvises. Bibelens budskap er at de to som flytter sammen, skal markere dette med en vigsel eller annen offentlig stadfestelse på at de to hører sammen. Samboerskapet er et forsøk på å privatisere et samlivsforhold. Noen vil kanskje skille mellom par som ”bare har flyttet sammen” og par som har skrevet under en samlivskontrakt. Til det er å si at par med samlivskontrakt står nærmere opp til ekteskapet som ordning enn de uten en slik. Men den viktigste innvendingen mot en samlivskontrakt ut fra kristen etikk, er at den mangler formuleringer der de samboende lover hverandre troskap livet ut. Et samboerskap med samlivskontrakt, er å forstå som et privatisert samlivsforhold, og er følgelig i strid med Guds vilje.

Homofili

Hvor mange er homofile?

31. mars 1993 vedtok Stortinget partnerskapsloven. Homofile kunne nå registrere sine parforhold offentlig. Statistikken viser at det er meget få som har latt seg registrere på denne måten.

År	Antall registreringer
1993	158
1995	98
2006	227

Partnerskapsloven er fortsatt gjeldende lov i Norge selv om den kjønnsnøytrale ekteskapsloven ble innført fra 1. januar 2009. Homofile kan nå inngå ekteskap på lik linje med heterofile. Til sammenligning ble det inngått 20 605 ekteskap i 1994 og 21 700 i 2006. Det blir inngått 7 partnerskap per 1000 ekteskap i Norge. Det er blitt hevdet fra homofile organisasjoner at ca 10% av befolkningen i et land er homofile. Dette høye anslaget har ingen rot i virkeligheten. Det høye tallet ble feilaktig lest ut av den berømte Kinsey-rapporten som hevdet at 10 % av den mannlige befolkningen i USA var homofile minst tre år av sine liv (ikke hele livet). Kinsey-rapporten er i de senere år selv blitt kritisert for å være uvitenskapelig. De som ble intervjuet i undersøkelsen til Kinsey var ikke representativ for den gjennomsnittelige amerikaner. 25 % av de intervjuede var kriminelle fanger, og mellom dem flere seksualforbrytere.

Nyere undersøkelser viser at andelen homofile er betraktelig lavere. Sammenligning av resultatene fra flere undersøkelser tyder på at ca 1 % av mennene og ca. 0,1-0,3 % av kvinnene er homofile (lesbiske). Alfred Spira foretok en undersøkelse på vegne av den franske regjering og offentliggjorde resultatene i tidsskriftet *Science* 3. juli 1992. 20 000 franskmenn i alderen 18-69 år ble intervjuet. Det viste seg at 4,1 % av mennene og 2,6 % av kvinnene hadde hatt homoseksuell omgang minst en gang i sitt liv. Men bare 1,1 % av mennene og 0,3 % av kvinnene hadde hatt homoseksuell omgang i løpet av de siste 12 månedene! En lignende undersøkelse fra England viser samme lave forekomst av homofili. I Sverige hevder *folkhälsoinstitutet* at talet på personer med utelukkende homoseksuell adferd er 0,5 %. Når det gjelder norske forhold siterer vi følgende avsnitt fra avisen – *Kjønnsnøytrale ekteskapslover? Nei takk* – utgitt av Aksjon MorFarBarn: *Ifølge Folkehelsas seksualvaneundersøkelse fra 2003 definerer 1,0 prosent av Norges befolkning seg som lesbiske og homofile. 1,1 prosent definerer seg som biseksuelle. Undersøkelsen omfattet personer mellom 18 og 49 år.*

- *En prosent av Norges voksne befolkning betyr at det finnes rundt 35 000 personer over 18 år som definerer seg som lesbiske eller homofile. Det finnes 1275 registrerte partnerskap (2005). Det bor barn i 109 av disse partnerskapene.*
- *Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring (LLH) har i underkant av 2000 medlemmer. Det betyr at 5-6 % av de homofile er organisert i LLH. Det finnes altså en taus majoritet på over 90 prosent av de homofile som ikke nødvendigvis er enige i LLHs ideologi og kampsaker.*

Hvorfor blir noen homofile?

Det er forsket mye på å finne årsakene til at noen mennesker blir homofile. Mange har ment at homofili er medfødt. Men det er ingen grunn til å anta at det stemmer. Ingen har nemlig klart å dokumentere det på en overbevisende måte. Avisen "Blikk" som er et organ fra homoseksuelle i Norge, publiserte i mars 1999 en artikkel, der det ble problematisert at homofili var medfødt. Jakten på det såkalte "homogenet" har også vært forgjeves.

I en brosjyre utgitt av det amerikanske psykiatriforbundet blir det sagt: *Mange forskere er enige om at seksuell legning for de flestes vedkommende dannes i tidlig alder gjennom sammensatte biologiske, psykologiske og sosiale faktorer.* I denne sammenheng vil en av de viktigste mekanismene for utvikling av homoseksualitet, være innlæring. Rent psykologisk sett gir nok Charles W. Socarides sin teori om at homofili skyldes en skade i barnets (guttens) tidligste utvikling i 2 1/2-3 års alderen, den beste forklaringen. Gutten knyttes så sterkt til

moren at han ikke klarer å gå inn i den normale maskuline gutterollen. Denne kjente forklaringsmodellen skal vi gå litt dypere inn på.

Psykologen Irwing Bieber med medarbeidere offentliggjorde en undersøkelse i 1968 som har blitt sentral i forskningen på homoseksualitet. Han fulgte utviklingshistorien til 106 homoseksuelle menn som han sammenlignet med utviklingshistorien til 100 heterofile menn. I de typiske tilfellene mellom homofile menn påviste han at:

- Moren hadde vært intim på en upassende måte og til og med forførende overfor sønnen.
- Faren avviste sin egen sønn og forholdet mellom foreldrene var ofte dårlig.
- Moren var ofte full av forakt for faren og foretrakk sønnen fremfor faren.
- For å vinne farens og andre sterke menns tilfredshet, gjør sønnen seg til en seksualpartner for dem.

Gutten som er på veg til å bli homoseksuell, blir ofte utsatt for avvisning fra andre viktige mannlige personer sin side som brødre og skolekamerater. På den måten mister han passende identifikasjonsobjekter i stedet for den uegnede faren.

Den amerikanske pastoren og psykologen Merton Strommen beskriver i sin bok – Kirken og homoseksualitet -En vei videre – i hovedsak tre utviklingsfaktorer som kan være med å forklare hvorfor noen utvikler er homofil orientering.

For det første viser han til en nyere studie av psykologen Irwing Bibler fra 1987. I denne undersøkelse intervjuet han mer enn 1000 homoseksuelle i psykoanalytiske intervjuer, fant han at mors- og farsrelasjonen hadde stor betydning. 80 % av mødrene i det homoseksuelle utvalget hadde hatt en overdreven nærhet til sønnen sin. Irwing Bieber skriver rett frem: *"I min lange praksis har jeg ikke funnet ett eneste tilfelle der en far under oppveksten hadde et vennlig, hengivent og konstruktivt forhold til den sønnen som blir homoseksuell."* (Strommen s.36) Mange homoseksuelle har fnyst over denne forklaringsmodellen som er kalt den klassiske **fjern-far og altfor-nær-mor-modellen**. Den homofile aktivisten Andrew Sullivan derimot sier at den har mye for seg. Han skriver at – *enhver ærlig homoseksuell som tenker over familiebakgrunnen sin fra den klassiske "fjern far, altfor nær mor" – teoriens synsvinkel, vil måtte innrømme at Freud hadde et poeng.* Andrew Sullivan nekter for at homofili er noe genetisk nedarvet.

En annen viktig årsak til utvikling av homofili skyldes seksuelle overgrep. D. Finkelhor (1984) viser at gutter som er blitt seksuelt misbrukt av eldre menn, har en fire ganger så stor sannsynlighet til å utvikle en homofil orientering enn andre (Strommen s. 38).

En tredje årsak til utvikling av homofili er overopptatthet av pornografi (Strommen s. 39)..

Siden homofili synes å være noe som på ulike måter er noe tillært, burde det være fullt mulig å lære seg av med det. Det er mange ulike metoder som har fått homofile til å endre legning. Vi kan nevne reorienteringsterapi, forbønn og kristen sjelesorg, samtale med venner og familie og hjelp-deg- selv-litteratur. En metode som er brukt var at de homofile utviklet ikke-erotiske venns-kapsforbindelser med både menn og kvinner. Gjennom dette oppdaget homofile at de kunne bli erotisk tiltrukket av kvinner.

Det er viktig å understreke at flere homofile ikke vil passe inn i noen av de forklaringen som er referert overfor. Deres homofile orientering vil stå som uforklarlige.

Bibelen og homofilien.

Homofili er omtalt en rekke ganger både i Det gamle- og Det nye testamentet. De viktigste Skriftordene om homofili i Det nye testamentet er:

«De byttet bort Guds sannhet mot løgnen og æret og dyrket skapningen framfor Skaperen, han som er lovprist i evighet. Derfor overgav Gud dem til skammelige lidenskaper. Deres kvinner byttet om det naturlige samliv med et som er mot naturen. På samme vis forlot også mennene den naturlige omgang med kvinnen og brente i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straff de fortjente for sin forvillelse.» Rom 1,25-27

«Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, eller tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike.» 1 Kor 6,9-10

Guds Ord dømmer homofile handlinger som synd. Romerbrevet sier at Gud kan overgi et menneske til homofile lyster, om det vender seg bort fra den sanne Gud og til avgudsdyrkelse. Homofili er altså noe et menneske kan bli overgitt til.

Måten dette skjer på er at Gud overlater mennesket til sine egne lyster. Praktisering er altså en vei inn i homofilien. Alle mennesker kan utvikle disse unaturlige lystene på grunn av sin falne natur. Den homofile legningen er en syndig trang. Alle lyster som strider mot Guds vilje er syndige. De har sine røtter i den falne og gudfiendtlige naturen i mennesket, som Bibelen kaller kjødet (Mark 7:21-23). Gud som har skapt oss til mann og kvinne, vil ikke at vi skal kjenne seksuell dragning mot personer av samme kjønn.

Homofobi?

Særlig konservative kristne er blitt anklaget for å ha fobi for homofile. Homofobi er i strid med nestekjærlighetsbudet. De kristne er kalt til å vise omsorg og kristen nestekjærlighet overfor alle mennesker. De homofile er ikke noe unntak her.

De samme gjelder selvfølgelig mennesker som bekjenner den kristne tro, men som kjemper med sin seksuelle identitet. De må ikke stenges ute fra det kristne fellesskapet, men må inkluderes i dette. Menighetens fellesskap skulle være det beste stedet for dem til å få hjelp til å overvinne sine unaturlige lyster og å utvikle en normal seksuell identitet. Menigheten har et kall fra Gud til å være et helbredende og frigjørende fellesskap. Derfor må ikke de kristne menighetene støtte ifra seg de som kjemper med sin seksualitet. Menighetens Herre, Jesus Kristus er den samme i dag, som han var for de mennesker, som ble løst fra sin homofili i Korint for nærmere 2000 år siden (Se avsnittet nedenfor).

* Homofili = seksuell dragning mot personer av samme kjønn.

* Heterofili = seksuell dragning mot personer av motsatt kjønn.

Fullt mulig å bli helbredet fra homofilien

Men Bibelen har gode nyheter til dem som ligger under for homofile lyster og handlinger. Den som lever i disse syndene kan bli frelst og helbredet. Det ser vi også tydelig i Det nye testamentet. Enkelte av dem som ble kristne i Korint, hadde levd i disse syndene før sin omvendelse til Jesus.

«... Far ikke vill! Verken horkarer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn...skal arve Guds rike. Slik var det en gang med noen av dere. Men dere har latt dere vaske rene. Dere er blitt helliget, dere er blitt rettferdiggjort i den Herre Jesu navn og i vår Guds Ånd.» 1 Kor 6,9-11

De hadde drevet med homofile handlinger, men hadde blitt løst fra dem gjennom troen på Jesus Kristus. Og vi skal med frimodighet få fortelle de homofile som vil bli kristne at Jesus vil ta imot dem og tilgi dem deres synder. Han kan også gi dem normale lyster.

Flere tidligere homofile har stått fram i media og fortalt om hvorledes Jesus frelste dem og løste dem fra den homofile livsstilen. De fleste måtte kjempe i lang tid før de ble helt frie og kunne leve som normale heterofile. Gud kan løse et menneske momentant fra homofilien gjennom forbønn (Jfr. Jak 5,16), men Gud er også med i den prosessen der den homofile gradvis lærer seg av med den homofile atferden og lærer inn den normale heterofile adferden.

Men vi skal ikke undervurdere at noen må slite sterkere enn andre med bestemte syndige tilbøyeligheter. I kampen mot egne lyster skal vi få regne med Guds nåde og kraft.

Litteratur:

Asser Stenbäck: *Hva er homoseksualitet?* Lunde 1992

Merton Strommen: *Kirken og homoseksualitet.* Luther Forlag 2001

Lesestykke 1:

Utfridd

Ex-Lesbiske Karen Graaten står fram med sitt vitnesbyrd:

Vil hjelpe andre fri

-Det er for de mange homofile som ønsker å bli fri, jeg nå står frem, sier Karen Graaten (42). Ved flere anledninger den siste tiden har hun vitnet i media om sin helbredelse fra homofili. - Å være helbredet er en helt annen verden enn kun å trykke ned sine følelser, sier hun.

De siste ukene har hun deltatt i debattprogrammet "For åpen scene" på TV Norge og vært intervjuet blant annet i VG, Gudbrandsdølen og NRK- Radio. Og vitnesbyrdet vekker oppsikt. Graaten vet hva det vil si både å trykke ned og slippe løs sine homofile følelser. Hun har åpent propagandert for homofil livsstil som styremedlem i Åpen Kirkegruppe, men står i dag opp som en ugjendrivelig motsigelse av de homofiles argumenter. Med Bibelen som hjelp fant hun på egenhånd veien ut av homofilien, og i dag er det mange år siden hun sist ble fristet av homoseksuelle dragninger.

-Nå er det så fjernt for meg at jeg må tenke meg om for å klare å forestille meg hvordan det opplevdes å være lesbisk, sier hun selv.

Konfliktfylt

- Helt fra barndommen av lå den lesbiske dragningen i underbevisstheten, men det var i puberteten jeg oppdaget at jeg var lesbisk, forteller Graaten. Hun fortsetter: - Jeg vågde ikke å se det i øynene og jeg forsøkte å presse det ned. Det var en konfliktfylt situasjon. Når jeg for eksempel hadde vært på fest og drukket meg full og ikke husket hva jeg hadde gjort, var jeg engstelig. Tenk om jeg hadde gjort tilnærmelser til noen av jentene! I en slik situasjon kan du gjøre mye rart for å bevise for omverdenen at du er normal. Selv hadde jeg flere kortvarige forhold til menn.

Karen sier at hun fikk en skjev dreining i barndommen på grunn av uheldige faktorer.

- Barn identifiserer seg veldig tidlig med kjønn. Man ser seg selv i det ene kjønnnet. For meg ble det en dreining mot mannsrollen. Derfor lekte jeg med guttene, og var veldig mye sammen med far. Å leke med dukker var hinsides min virkelighet, forteller Graaten.

Kristen

Karen var 23 år gammel da hun ble kristen. Hun gikk da på en landbruksskole på Vestlandet.

- På skolen hadde jeg en kristen venninne som gav meg et ny-testamente og spurte om jeg ville prøve Jesus. Jeg svarte ja, og da jeg åpnet boka opplevde jeg at ordene var levende: Det føltes som at jeg hadde funnet virkeligheten. Men selv om jeg hadde blitt født på ny, var livet til tider ganske trasig, forteller hun. Tre år senere begynte Karen på sykepleierskole; der hun kom i klasse med en "homofil kristen" som var aktiv i Åpen Kirkegruppe. Klassekameraten gjorde at Karen fikk tingene tett innpå seg, og at tankene om homofili fikk stadig større plass.

- Jeg bestemte meg etter hvert for å ta steget og snakke ut med ham. Han tok meg med i Åpen Kirkegruppe, hvor jeg sluttet meg til med hud og hår. Jeg gikk inn i styret for gruppen, og ble snart sammen med en jente. Det føltes befriende å endelig kunne slippe lokket over det som lå inni meg. Jeg stod nå frimodig frem og proklamerte for flest mulig at jeg var homofil, forteller hun.

Da glansen avtok

Men det var ikke bare befrielsen som fulgte proklamasjonen.

- Med denne proklamasjonen skjedde det noe med meg på innsiden. Det var noe som døde, og den enkle troen på Jesus ble satt strek over, sier Karen.

- Selv om det var godt å komme ut og leve mer åpent, begynte jeg etter en tid å spørre om hvorfor gudsforholdet ikke fungerte som før. Ettersom den største glansen avtok, begynte jeg å rope til Gud: Hva er galt? Det var jo ingen grunn til at jeg ikke skulle ha det bra. Nå levde jeg jo åpent ut min legning. Jeg var villig til å prøve hva som helst for å få det bra med Gud igjen, og hva som kunne være i veien. Men jeg tok aldri opp dette med legningen. Likevel førte Gud meg steg for steg, fordi jeg ønsket så sterkt å få tilbake den skatten jeg tidligere hadde hatt, sier Graaten.

Graaten forteller at Gud etter hvert viste henne at homofili var synd.

- Jeg klarte å akseptere at jeg ikke kunne leve ut legningen, men jeg fikk likevel ikke helt taket på livet. Det opplevdes veldig livsfornektende å akseptere legningen, men se det som synd å leve den ut. Men etter en lang stund viste Gud meg at den homofile legningen ikke var etter hans vilje. I Guds Ord fikk jeg se at Gud skapte mennesket i sitt bilde til mann og kvinne, for at de to kjønnene skulle leve sammen. Jeg så også at jeg gjennom den nye fødsel var blitt en ny skapning, og at det gamle var borte. Da jeg fortsatt kalte meg homofili forstod jeg at jeg talte imot Guds syn på meg, forteller hun.

Å miste sitt liv

Veien ut av homofili ble å miste sitt liv, slik Jesus sa at den som mister sitt liv skal vinne det. Jeg ble tvunget til å gi fra meg min identitet. Mitt spørsmål var: Om jeg ikke er homofil, hva er jeg da? Gud gav meg svaret: Jeg er en ny skapning i Kristus. I løpet av et halvt år fikk jeg så oppleve en veldig endring i mitt følelsesliv. Det var en periode hvor følelsene gikk i bølger og daler, men jeg leste mye i Guds Ord og hadde bestemt meg for å holde fast i Ordet, sier hun.

For Graaten var det den personlige Bibellesningen som var det mest avgjørende for befrielsen fra homofili. Det samme sier hun var tilfellet når det gjaldt dåpen og dens betydning.

- Jeg opplevde en veldig kraft da jeg døpte meg. Nå visste jeg at jeg var begravd med Kristus og oppstått til et nytt liv. Jeg ble døpt i slutten av denne perioden hvor Gud ledet meg ut av homofilien, forteller hun. Etter dåpen, forteller hun, fulgte en sterk prøvelse i tre dager.

- Jeg hadde valgt å stå fast. Det eneste jeg gjorde var å stå. Jeg kjempet ikke. Da prøvelsen var over var jeg helt fri.

Følelser

- Som kristne kan vi ikke leve etter følelsene. Enten så blir man ledet av Gud, eller så blir du ledet av lystene. Det er slik det er, enten det gjelder homofili eller andre ting. Som kristne er vi vant til at det skal være slik, sier Graaten. Graaten understreker samtidig at man ikke må være redd for følelser.

- Homofile blir så lett bedradd av følelsene. Som kristen vil en erfare at de rette følelsene kommer etter hvert når en følger Guds Ord, men da må en også følge Guds Ord. Men man skal ikke være redd når følelsene kommer. En må bare være ærlig overfor Gud. Å trykke ned følelser er ingen løsning. Man må våge å ta det frem og sette ord på det. Først da kan Jesus gjøre noe med problemet, forklarer hun.

I dag er Graatens drøm å finne den rette. En mann som hun kan gifte seg med og dele livet med.

- Jeg har hatt forelskelse etter at jeg ble fri, som har vært veldig sterk. Men det ble ikke oss. At jeg for tiden ikke lever i noe forhold er likevel greit på en helt annen måte enn det ville være før jeg ble fri, sier hun.

Kristen og homofil?

På spørsmål om det er mulig å være kristen og homofil samtidig svarer hun: Det går an i den grad man strekker seg etter å bli fri. Homofili er synd, og synd skiller en fra Gud. Derfor åpenbarer Gud synd i våre liv hele tiden, for å bevare den intime relasjonen med ham. Men gir man ikke gjensvar når Gud setter lyset på ting, går en lenger ut i mørket. Bibelordene blir døde, og en er på vei bort fra Gud. Oppgjør med synd er en del av det kristne livet.

Mange som vil bli fri

- Det er mange homofile i dag som ønsker å bli fri, sier Graaten.

- Jeg har kontakt med flere i Norge som har blitt fri, og flere som er underveis. For dem som er underveis er det en stor hjelp å ha søsken som er eller har vært i samme situasjon. Det er viktig at det kristne fellesskapet er i er i stand til å møte disse problemene på en åpen måte, og at man kan få bekjenne syndene for hverandre. Men det viktigste av alt er at man er villig

til å gå hele veien. Jeg tror det er nødvendig at Den Hellige Ånd får slå ned i mennesker slik at de ser at dette er synd. Da vil motivasjonen for å gå en annen vei komme, fortsetter hun. Graaten uttrykker nød for at norske menigheter må bli rustet til å ta på seg oppfølgingsarbeid i en tid hvor homofili er et problem for stadig flere. Nylig var hun på en konferanse i Danmark hvor det er startet et organisert hjelpearbeid for homofile som ønsker å bli fri. Arbeidet forteller hun er inspirert av de amerikanske organisasjonene "Living waters" og "Love in action" som har drevet slikt arbeid i mange år

Av Odd Aksnes (Dagen 22. september 1995)

Lesestykke 2:

Kristne samboere?

Går det an for kristne å leve sammen før de er gift?

Spørsmålet stilles til tider, og vi må kunne svare. I en tid hvor samlivsspørsmål står på dagsordenen, trenger vi som kristne både frimodighet og kjærlighet til å veilede ut fra Guds ord. Til tider er kirken beskyldt for nærmest å identifisere etikk med seksualitetikk – i dag ser det snarere ut til at mange viker tilbake for å tale høyt om de grenser Guds ord setter på dette området. Har en med kristen ungdom å gjøre, ser en at mange kjemper med presset fra en sexfokusert samtid, og en registrerer at det på dette felt skjer fall som blir begynnelsen på en vei bort fra Gud.

I forkynnelse, undervisning og sjelesorg må vi holde fast at Guds Ord setter det livsvarige ekteskap som ramme for seksuelt samliv. Tar vi samlivet ut fra denne rammen, bryter vi med Guds hellige vilje og faller i synd. Har vi falt, lyder ordet fra Guds ord om syndenes forlatelse for den som bekjenner og vender om. Dette ord må også lyde klart fra prekestol og i sjelesorg.

Som varslet i overskriften vil vi særlig vende oppmerksomheten mot det økende antall (ca 120.000 i dag) som velger samboforhold i stedet for ekteskap. Siden Bibelen lærer oss at ekteskapet er livsvarig og forpliktende, må også den kristne kirke holde fast at samboforhold ikke er en kristen samlivsform. Desto mer urovekkende er det å registrere at også mennesker med en kristen bekjennelse velger å flytte sammen uten å være gift. Antall "kristne samboere" øker, uttalte en menighetsprest for kort tid siden.

Vi svikter om vi tier overfor en slik utvikling. Det får ikke hjelpe om det langt inn i vår kirke praktiseres tilbakeholdenhet og forsiktighet. Å velge en livsform som bryter med Guds bud, er å slutte fred med synden. En kristen kan nok falle i synd – ja gjør det daglig. Men en kristen kan ikke leve i synd, da er han ingen kristen lenger. En kristen samboer er en selvmotsigelse når vi vurderer spørsmålet ut fra Guds ord. Våger vi ikke å holde fast dette, blir vi medansvarlige for en tilstand Gud dømmer, det er ikke uttrykk for kjærlighet. Kjærlighet er å tale som Guds ord taler, også når det kaller til omvendelse og kursendring. I Indremisjonsselskapet fører denne holdningen til at vi ikke lar samboere få lederoppgaver eller tillitsverv i vårt arbeid. I aktuelle situasjoner må vi imidlertid ta god tid til samtale og veiledning, og vi må også ta disse emner opp i forkynnelse og undervisning.

Etter det som overfor er skrevet, er det grunn til å understreke at det store flertall av kristne ungdommer fortsatt ønsker å leve etter den rettesnor Bibelen tegner for oss. Det er også tegn i samfunnsdebatten som tyder på at enkelte er i ferd med å gjenoppdage verdien i det kristne ekteskapsideal. Dersom det er vår overbevisning at Guds vilje er god, trenger vi ikke være beskjemmet av å være dens talsmenn i verden. Vårt bibelske ideal må også her være: Sannheten tro i kjærlighet.

Fra: Svein Granerud i For Fattig og Rik 23/4-89.

Repetisjonsoppgaver:

1. Hvorfor kaller vi det å leve i samboerskap for synd etter Guds Ord?
2. Hva er forskjellen på å leve i hor og falle i hor?
3. Hvor mange homofile er det sannsynlig at vi har i Norge?
4. Hvilke grunner gir Bibelen til at homofili oppstår?

Til samtale:

1. Hva tror du er grunnene til at flere som kaller seg kristne begynner å leve i samboerskap.
2. Hvilke holdninger bør kristne vise mot de homofile?
3. Hvilken holdning bør det norske lovverket ha til homofili?

Oppgaver til lesestykket om befrielse fra homofili:

1. Hvorfor ble Karen Graaten lesbisk etter hennes eget utsagn?
2. Kristenlivet til Karen Graaten døde ut da hun begynte å leve ut sin homofile dragning.
Hva var grunnen til det ifølge henne selv?
3. Hvordan vurdere Karen Graten den homofile legningen?
4. Hvordan ble Karen Graaten fri sin legning?

Oppgaver til lesestykke om samboerskap:

1. Hvorfor mener Svein Granerud at det er en selvmotsigelse å være kristen samboer?
2. Kjærlighet er å tale slik som Guds ord taler, skriver Svein Granerud. Hva tror du han mener med det?

KAPITEL 4 - MENNESKEVERDET I GUDS ORDS LYS

Livet – en gave fra Gud.

Av Eivind Gjerde

De fleste mennesker er enige om at livet er en fantastisk gave. Og de aller fleste er uansett livssyn enige om at det må vernes om menneskelivet. Et menneskeliv blir sett på som mer verdifullt enn livet til et dyr. Vi kjemper for å berge liv og store anstrengelser blir satt inn for å unngå tap av liv. Vårt helsevesen arbeider intenst for dette. I FNs menneskerettighetserklæring av 1948 i artikkel 3 står det: *Enhver har rett til liv, frihet og personlig sikkerhet.* Vi verner om menneskelivet. Hvorfor? Svaret er at menneskelivet er så verdifullt. Mennesket har menneskeverd. Den kristne begrunnelsen for menneskeverdet skal vi kort beskrive.

Bibelen sier at mennesket er skapt av Gud i hans bilde (1 Mos 1,26-31). Derfor har alle mennesker samme verdi i Guds øyne uansett alder, kjønn, hudfarge, helsetilstand eller etnisk tilhørighet. Menneskets uendelige verdi blir også åpenbart ved Jesu Kristi kors. Guds egen Sønn var villig til å gi sitt liv i døden for alle mennesker. Alle har derfor samme mulighet til å bli frelst dersom de tar imot Jesus som frelser. Menneskets sjel er mer verdt enn hele verden (Matt 16,26). Gud gjør ikke forskjell på mennesker når det gjelder verdi, og derfor skal ingen mennesker heller gjøre det (Jak 2,1).

Gud har gitt et eget bud til vern om menneskelivet. Det lyder:

”Du skal ikke slå i hjel”. 2 Mos 20,13.

www.reflex.no

Dette budet vender seg til alle mennesker. Grunnen til det er klar. Bibelen lærer at alle mennesker er syndere og bryter budet enten i tanke, ord eller gjerning. Det er ytterst få som tar livet av et annet menneske, men alle har tenkt hatefulle tanker mot sin neste i sitt hjerte. Budet retter seg altså ikke bare mot den ytre handling, men også mot sinn og tankeliv. Om menneskets syndige hjerte sier Jesus: **For innenfra, fra menneskehjertet, er det de onde tankene kommer: utukt, tyveri, mord, hor, griskhet, ondskap, svik, utskeielser, ondt øye, spott, hovmod, uforstand. Alt dette kommer innenfra og fjør mennesket urent. Mark 7,21-23**

Gud vil verne om våre liv på alle plan. Gud verner om våre liv ved å byde alle mennesker om å respektere menneskelivet fra unnfangelsen av og til livets avslutning.

Livet er en gave fra Gud. Det er Guds som dypest sett har skapt alt menneskeliv. David skriver i Salme 139: **Du har skapt mine nyrer, formet meg i mors liv. Jeg priser deg fordi jeg er virket på forferdelig underfull vis. Underfulle er dine gjerninger, det vet min sjel så vel** (v.13-14).

Vårt liv tilhører dypest sett Gud. Han har gitt oss livet og han bestemmer over det. Vi er kalt til å leve vårt liv til Hans ære og tjene våre medmennesker. Vi skal elske vår neste som oss selv.

Menneskets verdi begrunnes i Bibelen ikke i mennesket selv, men i Gud. Det er Han som har satt vår høye verdi på oss! Derfor skylder vi å se på hverandre som uendelig verdifulle og med samme verd i Guds øyne.

Abort

av Asbjørn Nordgård

Abort betyr egentlig svangerskapsavbrudd. En abort kan imidlertid være spontan eller provosert.

- Vi taler om spontan abort når kvinnen mister barnet fordi fødselen kommer før fosteret er levedyktig utenfor livmoren. Legevitenskapen arbeider iherdig for å kunne hindre spontane aborter.

idag.no

- Vi taler om provosert abort når svangerskapet blir avbrutt med vilje slik at barnet dør.

Norsk lov gir i dag den gravide kvinnen adgang til å ta abort før utgangen av tolvte svangerskapsuke. Dette blir ofte kalt "selvbestemt" abort! Dette er imidlertid et helt misvisende uttrykk. Den personen det gjelder liv eller død for, nemlig barnet, bestemmer jo ikke selv!

I de senere årene har det blitt utført ca 15.000 provoserte aborter hvert eneste år i Norge!!! Antall levendefødte har samtidig ligget på ca 60 000 pr år (58 545 i 2006). Over 20 % av de liv som på begynnes i dagens Norge får altså aldri se dagens lys. Dette betyr at barn til å fylle 600 klasserom., 600 skoleklasser, forsvinner hvert år!

En del av abortene blir foretatt fordi fosterdiagnostikk under svangerskapet kan tyde på risiko for misdannelser eller sykdom. Dagens abortlov er derfor en særlig trussel mot barn som er unnfanget med ulike former for handikap eller sykdom. I en rettsstat skulle jo lovene verne de svakeste, de som trenger mest vern. Dagens abortlov virker motsatt!

Bibelen omtaler selvsagt ikke abort som medisinsk inngrep, men saken er der likevel. Når Det gamle testamente f. eks skal skildre hvor grusomt og ubarmhjertig et hedningefolk kan være mot Israel, forteller det om fosterdrap: **"Over fosteret i mors liv forbarmer de seg ikke."**
Jes 13,18

Fosteret er et menneske. Gjennom det femte bud vil Gud verne alt menneskeliv. Budet skal jo første og fremst gi vern til den som trenger det mest, altså det svake liv. Derfor er det klart at provosert abort er brudd på det femte bud.

Kan det så finnes tilfeller der morens situasjon er slik at provosert abort kan forsvares?

Ut fra Bibelens menneskesyn er det ingen grunnleggende forskjell mellom ufødt og født liv. Vi kan heller ikke si at fosteret først blir et menneske et stykke ut i svangerskapet. Derfor må vi holde fast ved at alle mennesker, både fødte og ufødte, har rett til liv. Livet er beskyttet av Guds bud. **DERFOR KAN SVANGERSKAPS-AVBRUDD BARE GODTAS DER**

HVOR LIV STÅR MOT LIV. Da dreier det seg ikke om å foretrekke det ene livet framfor det andre (f. eks morens framfor barnets), men det livet som kan reddes framfor det som ikke står til å reddes.

I enkelte av de situasjonene der abort blir drøftet er de menneskelige problemene for moren spesielle. Graviditeten kan skyldes voldtekt eller incest. Slike problemer kan heller ikke løses ved å ta et uskyldig menneskeliv. **Fosteret omfattes jo også av kristendommens kjærlighetsbud.** Her må samfunnet i stedet komme inn med en langt mer omfattende sosial og menneskelig hjelp til kvinnen som er gravid.

Noe av bakgrunnen for de høye aborttallene er at mange gravide kvinner ser store personlige og praktiske problemer med å bære fram barnet sitt. En rett kristen holdning må føre til at en sier mer til disse kvinnene enn at abort er synd. **Ut fra kjærlighetsbudet blir det en kristenplikt å kjempe fram en situasjon der alle gravide kvinner vet at det er hjelp å få med alle de praktiske og menneskelige problemene som svangerskapet og omsorgen for barnet fører med seg.**

Selv mord

Av Eivind Gjerde

Alle selvmord er dypt tragiske. Først og fremst for dem som tok sine liv og som fant tilværelsen så uutholdelig at selvmordet pekte seg ut som den fatale løsningen. Det sitter alltid personer igjen etter slike tragedier som spør seg selv med smerte: Kunne vi ha hindret at vedkommende tok sitt liv? Er vi medskyldige i det som skjedde? Hva kunne vi ha gjort annerledes? Ikke minst foreldre, ektefeller og venner stiller seg slike spørsmål.

Det er stadig flere i vårt samfunn som tar sitt liv eller som gjør forsøk på det. For noen få år tilbake viste en undersøkelse at 1/10 av jentene i alderen 12-20 år hadde gjort et selvmordsforsøk. Mange av disse forsøkene var nok fortvilte rop om hjelp. Forskerne regner med at det blir gjort 10 selvmordsforsøk for hvert selvmord. Likevel er det flere menn enn kvinner ender sitt liv for egen hånd. Selvmord er mer utbredt blant skilte enn hos gifte. Selvmord er blant de vanligste dødsårsakene mellom unge mennesker. Ingen vet hvor mange som tar sine liv hvert år. Mørketallene er nok store.

Vi kan spørre oss hva som er årsakene til at stadig flere mennesker begår selvmord. Er det et resultat av avkristningen av landet vårt, familieoppløsningen, økende stoff- og rusproblemer eller de veldige kravene som stilles i dag til å være vellykket på alle livets områder? Det er både disse grunnene og flere andre som gjør at selvmord har blitt en "løsning" for stadig flere.

Ut fra Bibelen kan vi hevde at det er to kilder til selvmordstanker. Disse tankene kan enten komme fra menneskets egne tanker (det onde hjertet), eller de blir plantet inn i mennesket av Djevelen. Jesus sier om Djevelen: **Tyven (Djevelen) kommer bare for å stjele og myrde og ødelegge. Jeg kommer for at de skal ha liv og overflod. Joh 10,10**

I Bibelen møter vi flere kjente personer som tok sine liv. Kong Saul kastet seg mot sitt eget sverd i kampen mot filisterne (1 Sam 31,4-5). Davids svært kloke rådgiver Akitofel tok sitt liv etter at hans råd mot kongen ble forkastet. Akitofel var smart nok til å forstå at siden rådet hans ikke ble fulgt, ville det slå tilbake på ham selv. Han endte da livet for egen hånd i stedet

for å vente på den hevnen han visste ville komme (2 Sam17,23). Om Akitofel står det at et råd fra ham betydde like mye som om man hadde spurt Guds ord til råds! I Det nye testamentet er Judas Iskariots selvmord meget kjent. Angeren over å ha forrådet Jesus Kristus for 30 usle sølvpenge drev ham i døden (Matt 27,3-10). Tenk om Judas heller hadde gått til Jesus for å be om tilgivelse! Apostelen Peter hadde bannet på at han ikke kjente Jesus! Men han fikk tilgivelse. Judas kunne ha gått samme veien.

Ut fra Bibelen må vi si at selvmord er et brudd på det femte budet om at man ikke skal slå i hjel. Dette budet er et vern om alt menneskeliv. Å ta sitt liv blir fra en side sett å «avsette» Gud som den som kan hjelpe selv i de vanskeligste situasjoner. For Gud er ingenting umulig. Han vil gjerne hjelpe alle som påkaller ham: **Gi Gud takk som offer, og gi den Høyeste det du har lovt, og kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri deg, og du skal prise meg.**
Salme 50,15

Selvmord blir derfor dypest sett uttrykk for vantro og mistillit til Gud som frelser og Herre. Når det er sagt, er det viktig å legge til at det kan komme ulykker og tragedier over et menneske som er så sterke at de kan lede til akutte psykiske lidelser. I psykotiske tilstander kan mennesker begå handlinger som de under normale forhold ikke ville ha begått, inkludert selvmord! Å hevde at slike mennesker som bekjente den kristne tro gikk fortapt gjennom selvmordet, er å gå for langt! Selvmord i en slik situasjon er å sammenligne med en kristen som dør midt i et raserianfall eller under andre syndige forhold. Man faller ikke direkte ut av frelsen ved et fall som man på grunn av døden ikke kan bekjenne og gjøre opp. Dersom det var slik, ville ingen komme til himmelen.

Oppgaver:

Abort:

1. Internettoppgave: Prøv å finne ut årsakene til hvorfor mange kvinner velger å avbryte svangerskapet ved å ta livet av fosteret
2. Hvorfor må vi hevde ut fra Bibelen, Guds Ord at provosert abort er brudd på det femte budet om at vi ikke skal slå i hjel
3. Hva kan vi som kristne og medmennesker gjøre for at flere kvinner bærer frem barna sine?
4. Drøft om vår tids dyrkelse av det seksuelle er en viktig årsak til abort.

Eutanasi (dødshjelp)

Les kronikk av Jon Kvalbein og svar på følgende spørsmål (kronikken deles ut i timen):

1. Hvorfor mener Jon Kvalbein at det er viktig å bruke de rette begrepene når ”dødshjelp” omtales?
2. Hvilken sammenheng mener Jon Kvalbein det er mellom abort og dødshjelp?
3. Drøft kort ut fra Bibelen hvordan en kristen bør vurdere såkalt aktiv og passiv dødshjelp.
4. Hva mener avisen Dagen er den beste ”dødshjelp” for alle mennesker?

Selvmord

1. Internettoppgave: Finn ut årsaker til at mennesker tar sine liv.
2. Hva kan vi som kristne og medmennesker gjøre for å demme opp mot de stadig økende antall selvmord i vårt land?

KAPITEL 5 – FORVALTERANSVARET

v/Eivind Gjerde

Rik og fattig

Vi lever i sannhet i kontrastenes verden. I Norge har de aller fleste det svært godt materielt sett. Men noen grupper faller utenfor også i vårt land. De nyfattige er en gruppe som stadig omtales. I forhold til de som virkelig er fattige ellers i verden, lever de fleste i Norge i stor overflod. Avstanden mellom den rike og den fattige delen av verden fortsetter å øke. Det er blitt gjort mye arbeid for å utjevne forskjellene, men det har ikke lyktes i noen særlig grad. Krig, korrupsjon, feilslåtte avlinger, naturkatastrofer, klimaendringer, udugelige regimer, analfabetisme, totalitære ideologier, I-lands utnyttelse av U-lands ressurser gjør at fattigdomsproblemet fortsatt er stort i verden.

I Norge er det egentlig ikke grunn til at noen skulle være fattige. Dessverre kan mye av fattigdommen forklares med brudd på Guds bud. Ikke minst rusmisbruk og familieoppløsning har sin høye pris også rent økonomisk sett.

Fattigdom kan defineres som mangel på sentrale livsgoder som mat, klær og bolig. De fattige har liten eller ingen inntekt.

Rikdommens fare

Hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men tar skade på sin sjel (Matt 16,26)? Dette spørsmålet fra Jesus egen munn er et relevant spørsmål i forhold til det å være rik.

Det er ikke synd å være rik. I Bibelen møter vi flere rike personer som tjente Gud med det de hadde. I Det gamle testamente kan vi nevne Abraham og Nehemja. I fra Det nye testamentet kan vi nevne Josef Arimatea (Matt 27,57). Ingen av disse anklages for sin rikdom.

Men det er en stor fare i å være rik på denne verdens gods og gull (Mark 10,24). En av de mange tragiske følgene av syndefallet er at vi mennesker så fort setter vår lit til det vi eier og har. Den rike unge mannen som kom til Jesus for å spørre etter Guds vilje er et trist eksempel på det (Mark 10,17-22). Denne mannen ville gjerne gjøre det gode slik at han kunne få evig liv! Han var rådsherre i Israel (rådet var det øverste politiske og juridiske organ i Israel på Jesu tid) og meget rik. Guds bud hadde han holdt hele sitt liv – mente han. Jesus ser at det er bare en ting som mangler hos ham. Jesus ber ham om å selge det han har og gi det til de fattige. Deretter skulle han følge ham. Dette tok den rike unge mannen meget tungt og gikk bedrøvet bort. Hans hjerte hang fast ved rikdommen! Han ville heller ha denne enn å følge Jesus! Rikdommen kan altså gjøre et menneske blindt for at det viktigste i livet er å ha et rett forhold til Gud. I 1 Tim 6, 10-11 advarer Guds Ord oss svært sterkt mot å søke å bli rike i denne verden: *Men de som vil bli rike, faller i fristelser og snarer og mange slags dumme og skadelige lyster, som senker menneskene ned i undergang og fortapelse. **For pengekjærhet er en rot til alt ondt!** I sin lyst etter penger har noen faret vill i troen og har gjennomført seg selv med mange piner.* Det står ikke at pengekjærheten er selve roten til alt ondt, men at den er en rot til alt ondt. Den er en av røttene til det onde som skjer. Tenk bare på hvor mye smerte som økonomiske forhold har ført til.

Finnes det sammenheng mellom materiell overflod i en kultur og moralsk forfall i den samme kulturen? Ja. I Det gamle testamentet finner vi et sterkt eksempel på det. Menneskene i Sodoma ble overmodige på grunn av sin høye levestandard og skled ut i grov synd. Se Ezekiels bok 16,48-49. Det samme ser vi tydelig i den rike verden i dag, vårt land inkludert.

Det er saligere å gi enn å ta imot

Alle kristne er kalt til å dele med dem som ikke har. Det nye testamentet sier at det er saligere å gi enn å ta imot (Apg 20,35). Gud elsker en glad giver!

*Den største gleden du kan ha
er å gjera andre glad*

De som har mye kan gi mye (1 Tim 6,17-19). Den som tror på Jesus er i særlig grad kalt til å avhjelpe den nøden som finnes i verden. Bibelen advarer alvorlig mot å lukke sitt hjerte for sin neste som lider materiell nød: *Men den som har jordisk gods og ser sin bror lide nød og likevel lukker sitt hjerte for ham, hvordan kan kjærligheten til Gud bli værende i ham? Mine barn, la oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet.* 1 Joh 3,17-18

I den første kristne menighet delte de kristne det de hadde (Apg 2,44-45).

I Guds menighet skal det ikke gjøres forskjell på rike eller fattige (Jak 2,1-13). Til alle tider i kirkens historie har det vært flere fattige mennesker som har latt seg frelse enn rike (Jak 2,5).

Mammon – å bekymre seg!

I Bibelen kan vi møte en rekke avguder av åndelig karakter (Baal, Astarte, Dagon o.a.), men det er også en rent materiell avgud som er nevnt. Denne avguden kalles Mammon. Mammon er et arameisk ord som betyr rikdom, penger eller jordisk eiendom. Jesus sier i Bergprekenen: *Ingen kan tjene to herrer. For enten vil han hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og mammon.* Matt 6,24. Dette budskapet om å tjene to herrer kan lett misforstås. Budskapet om Mammons fare er et budskap både til rik og fattig. Teksten i Matteus-evangeliet 6,24-34 viser at mammon- dyrkelse er det samme som å bekymre seg for basisbehovene mat og klær. En kristen skal få legge sin bekymring for disse tingene i Guds hender.

Det rette mål

Målet for en kristen i spenningen mellom rikdom og fattigdom, er fint uttrykt i Ordspråksboken: *La falskhet og løgnens ord være langt borte fra meg! Gi meg ikke armod, og heller ikke rikdom! La meg ete mitt tilmålte brød, for at jeg ikke skal fornekte deg når jeg blir mett, og si: Hvem er Herren? – og ikke, når jeg blir fattig, stjele og forbanne min Guds navn.* Ordsp 30,8-9 Her er det med rette tale om en gylden middelvei☺ Lysten til rikdom kan innebære de frykteligste ting (1 Tim 6,9-10)! En kristen skal ikke ha det som mål i livet. Samtidig er stor fattigdom også en åndelig fare. Gud kan anklages for den nød man opplever. Det viktige for en kristen er å ha sin rikdom i Jesus Kristus slik de kristne i menigheten i Smyrna hadde det (Åpb 2,8-11). De var materielt sett fattige, men fikk av Jesu egen munn høre at de var rike, rike i Ham!

NB! Husk at i en rekke bibeltekster er det ikke tale om materiell fattigdommen, men om åndelig fattigdom. De åndelige fattige menneskene er det som innser sin egen fortapthet, men som har sin rikdom i Gud. Se f.eks Matt 5,3 og Luk 6,20.

Ansvar for skaperverket

v/Eivind Gjerde

I en artikkel i Aftenposten 26. oktober 2007 blir det vist til FNs klimapanel som hevder at opptil 30 % av Jordens dyrearter står i fare for å bli utryddet på grunn av menneskeskapte klimaendringer. Samtidig opplever vi den største utryddelsesbølge siden dinosaurene ble utryddet. 50 000 arter av planter og dyr blir utryddet hvert år, hevder den samme artikkelen i Aftenposten! Dette er skremmende tall! Hva er det som holder på å skje med vår klode? Hvordan er det vi mennesker forvalter den natur som Gud har satt oss til å råde over?

Tørke i Afrika. www.regjeringen.no

I skapelses-fortellingen i 1 Mosebok kan vi lese følgende om hvordan Gud satte mennesket over det han hadde skapt:

- Da sa Gud: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse. De skal råde over havets fisker og over himmelens fugler, over feet og over all jorden, og over hvert kryp som rører seg på jorden. 1 Mos 1,26

Mennesket er satt inn som Guds visekonge i verden. Jordens ressurser skulle ha blitt forvaltet av oss på en bærekraftig måte til beste for mennesker, dyr og planter. Gud har omsorg for alt det han har skapt. Gud har omsorg for dyr og fugler. Gud ville sende profeten Jonas til den store byen Ninive (dagens Irak) fordi han vil frelse folket der og i tillegg alle dyrene! (Jonas 4,11). I Jesus Bergpreken kan vi lese om Guds omsorg for fuglene under himmelen: *Se på fuglene under himmelen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, men deres Far i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn de* (Matt 6,26)? Denne samme omsorg møter vi i Salmenes bok: *Dyrene gir han føde, ravnunger som skriker* (Salme 147,9).

Den dypeste årsaken til at vi mennesker har forvaltet skaperverket på en slik katastrofal måte er syndefallet. Ved syndefallet kom hele skaperverket under syndens og dødens krefter. Menneskets syndighet i forhold til skaperverket har gitt seg uttrykk i grådighet, overutnyttelse, og skjev fordeling av jordens ressurser. Motivene for grådighet har vært makt og ønske om økonomisk vinning (jfr. 1 Tim 6,10: For pengekjærhet er en rot til alt ondt.)

I Bibelen er den siste tid frem mot Jesu gjenkomst forutsagt (profetert). Denne tiden vil være preget av ødeleggelse og forurensing av naturen. I Johannes Åpenbaring som er Bibelens siste bok, kan vi lese følgende: ..., *og da du skal ødelegge dem som ødelegger jorden*. Åpb 11,18b Gud vil stille menneskeheten til ansvar for hvordan jorden ble forvaltet!

I Romerbrevet kapittel 8 blir det sagt at hele skaperverket lengter etter forløsning fra syndens og dødens krefter. Før syndefallet var forgjengeligheten (døden) ukjent i naturen. Nå er naturen underlagt denne forgjengeligheten, men lengter etter uforgjengelighet (Rom 8,19-23)! Når Gud skaper den nye himmel og den nye jord skal ikke dødens krefter lenger beherske skaperverket (Joh Åpb 21,1-4).

Til samtale:

Rik og fattig:

1. Drøft ut fra Bibelen hvorfor det er farlig å være rik? Hva er det med rikdommen som gjør at Guds Ord så ofte advarer mot den?
2. Hva kan vi som enkeltmennesker gjøre for å dele det vi har?
3. Les teksten i Mark 10,17-27. Hva var problemet til den rike unge mannen? Hvorfor bad Jesus ham om å selge det han hadde og så gi det til de fattige?
4. Hva tror du er grunnen til at Bibelen sier at pengekjærhet er **en** rot til alt ondt?

Ansvar for skaperverket:

1. Les utdelt artikkel fra Aftenposten. Sammenlign innholdet i denne med budskapet i Johannes Åpenbaring 11,18. Hvilken sammenheng finner du?
2. Hva er per i dag den største faren for miljøet i følge artikkelen i Aftenposten?
3. Hvilket ansvar mener du vi har for skaperverket ut fra Bibelen, Guds Ord?

Lykke til!!!

KAPITEL 6 - SELVBILDET I BIBELENS LYS

v/Eivind Gjerde

Menneskelig skjønnhet har alltid vakt oppmerksomhet. I Det gamle testamentet blir ytre skjønnhet omtalt hos en rekke personer. Abrahams hustru Sara, var en meget vakker kvinne. Men med stor skjønnhet er det store fare. Abraham løy av frykt for å miste livet pga av hustruens ytre!! Les 1 Mos 12,10-20. Batseba, Uraias hustru omtales også som meget vakker (2 Sam 11,2). En rekke menn blir omtalt som fagre. David hadde en utseende som vakte oppsikt. Likedan med Josef som vakte Potifars hustrus begjær (1 Mos 39,6ff). Kong Saul var den enestående mannen i Israel på sin tid. Om han sies det: ..., *en ung og vakker mann. Det fantes ikke en mann blant Israels barn som var vakrere en han. Han var et hode høyere enn alt folket* (1 Sam 9,2). Davids sønn, Absalom omtales på samme måte:” *Men så fager en mann som Absalom fantes det ikke i hele Israel. Ingen fikk så mange lovord. Fra fotsåle til isse fantes det ikke lyte på ham* (2 Sam 14,25).

I Høysangen priser brudgommen sin brud for hennes skjønnhet. Bruden Sulammit omtales som den fagreste blant kvinner. Hun er vakker og skjønn (Høysangen 1,8 og 16). Den ytre skjønnhet omtales positivt og den vakte oppmerksomhet. Men det gikk ikke så bra med en rekke av disse vakre menneskene. Skjønnheten førte dem opp i problemer. Saul og Absalom! Hvem ville ikke ha vært som dem på deres tid og i dag? Men hvordan gikk det med disse ytre sett fullkomne menn? De fikk begge en tragisk ende på sine liv. Utseende kunne ikke hjelpe dem da de sviktet Herrens Ord! Stor skjønnhet, stor fare.

Går vi til Det nye testamente finner vi ikke slike personkarakteristikker. I Det nye testamentet sees menneskenes liv i lys av det å vinne det evige livet. Det er det alt dypest sett handler om. Skjønnhet eller ikke skjønnhet på denne jord – det er irrelevant! I himmelen skal alle bli ufattelig vakre og skjønnne. Mer om det til slutt i artikkelen.

Vakker i glamourens tid?

Ungdommelig skjønnhet selger som bare det. Derfor møter vi stort sett bare unormalt pene mennesker i alle former for reklame, forsider på ukeblader, i filmer osv. Vi elsker å se på disse supervakre overmenneskene, og vi identifiserer oss med dem i større eller mindre grad, om vi liker det eller ikke!

<http://home.c2i.net/teri/gfx/speil.gif>

Det er ikke rart at undersøkelser viser at 9 av 10 unge ikke er fornøyd med sitt utseende. Millioner av unge jenter og kvinner slanker seg støtt og stadig, men bli aldri fornøyde med seg selv. Gutter og menn sliter med det samme. Mange pådrar seg psykiske lidelser og alvorlige spiseforstyrrelser som forderver livet og utseendet (paradoksalt nok)! Det er ikke lett å leve opp til de forfuskede idealene i glamourens tidsalder!

I vår tid er det visstnok bedre å se godt ut enn å være god! Har du den en vakker kropp og et skjønt ansikt ligger verden foran dine føtter. Du har uante muligheter. Gå på! Du er en vinner! Slik blir vi ledet til å tro om vi skal ta glamourens verden på alvor! Okey, vi vet at de lyver og fordreier virkelighet. Supermodellene blir sminket, silikonbehandlet osv. Bildene av dem blir fikset i billedredigeringsprogrammet osv. Men til tross for det vi vet, så tror vi altfor mye på dem, likevel!

Finnes det en vei ut av uføret? Ja, det gjør det!

Vær den du i Kristus er!

I Bibelen, Guds bok står dette geniale ordet: **Ynde svikter og skjønnhet forgår, men en kvinne som frykter Herren, hun skal roses! Ordspråket 31,30**

Gudsfrykten er en vei ut av glamourens fortryllelse! Ordet som ble sitert er så vidunderlig nøkternt. Et vakkert utseende tilhører ungdommens tid. Med tiden vil utseende falme uansett hva som blir gjort for å hindre det. Vakre ytre sett er vi mennesker bare en viss tid. I alderdommen svinner skjønnheten.

Mer eller mindre skjønn. Til alle mennesker lyder følgende befriende og glade budskap fra Gud selv: **DU ER SKAPT I GUDS BILDE OG ELSKET AV HAM!** Gud har skapt deg slik som du er! Du er unik. Det er ingen som deg. Din Far i himmelen bryr seg nettopp om deg. Du er et kunstverk formet av en mesters hånd. Du har en fantastisk skjønnhet.

Dette vil ikke glamourens verden være enig i. Ja, vi ser forskjellige ut. Noen vakre, andre mindre vakre. Men skjønnhet har mer enn med det rent ytre å gjøre! Den indre skjønnhet hos mennesker kan langt overgå den ytre!

Men den selvfølelsen har Gud selv kallet deg til å ha uansett utseende: Du er skapt av ham og er elsket av ham for Kristi skyld!

Smak litt på følgende påstand: *I distansesamfunnet blir utseende viktig. Når nærhet oppstår blir utseende mindre viktig.* Når vi lærer mennesker å kjenne blir deres mer eller mindre vakre utseende mindre viktig! Du blir glad i dem du lærer å kjenne av andre grunner! Det er hele deres personlighet du setter pris på!

Bibelen viser at vi er kallet til å ha vårt alt i Jesus Kristus. Jesus Kristus gav sitt liv i kjærlighet til alle mennesker. Han døde for å sone synden til hvert enkelt menneske på tross av utseende! Vårt store problem var vår synd og skyld overfor Gud. Denne syndeskyld har Jesus Kristus tatt på seg. Du er fri!

Det største er å få høre Jesus Kristus til. Han elsker alle like mye og gjør ikke forskjell på folk. Han behandler ingen etter utseende. Derfor så må du ikke identifiser deg med den forførende og falske tidsånd som vektlegger utseende, men identifisere deg med Jesus Kristus.

Han befrir deg fra å være en slave av moter, trender og krav til den ”perfekte” kropp og det ”perfekte” ansikt.

Mentalhygienisk drypp☺

Hvem kritiserer deg sterkest for utseende osv. Det er deg selv! Hvorfor kan du ikke bli litt mer oppmuntrende mot deg selv! Kanskje du skulle møte dagen med å se deg inn i speilet og si: God morgen, solstråle! Tror du at det vil hjelpe? Prøv da vel! Det er jo så mye mer positivt å møte seg selv på denne måten enn å si: For et tryne! Se trøtt og stygg jeg ser ut osv. Vi er hardest mot oss selv! Hva kan vi gjøre med det? Snakk positivt til deg selv. Du er jo unik! Det er ingen som deg☺ Gud gav sin Sønn for å frelse nettopp deg. Han elsker deg. Han har talt alle hårene på ditt hode. Han kjenner alle dine tanker. Han vet hvem du er!

Vår nådeløse kritikk av oss selv kommer dypest sett av at vi er syndere. Synden i oss formørker alle sider ved vårt liv og vår personlighet. Derfor den nådeløse kritikken som vil lamme oss og ta livsmotet fra oss. La ikke din syndige natur (kjødet) få styre din selvoppfatning. La Guds Ord gjøre det. Du er mer verdt enn hele verden (Matt 12,46).

Kan du for at du ser ut som du gjør? Nei! Ingen har valgt sine foreldre! Du har ikke valgt deg selv. Du har ikke valgt dine gener. Vi kunne jo alle ha ønsket at ting var annerledes: At vi var høyere eller lavere, penere, hadde tykkere hår eller tynnere hår, flatere mage, mindre av ditt og mer av datt... Ja, vi har alle mangler. Men heng deg ikke opp i det. Slik er du blitt og slik ser du ut. Du lever nå i verden slik som du faktisk ble! Derfor må du ikke bruke ditt korte liv på å rakke ned på og kritisere deg selv sønder og sammen. Men gjør det motsatte: Oppmuntre deg selv i lys av Guds Ord. Lykke til solstråler☺

Vårt utseende i det fullkomne Guds rike:

Det nye testamentet lærer oss at vi skal leve vårt liv i lys av at vi må få oppleve den endelige frelse, det fullkomne Guds rike. Tapes det evige livet, da tapes i grunnen alt. Hva nytter det med verdens flotteste utseende i helvetes mørke?

I det fullkomne Guds rike er kjønns polariteten borte (og mye av årsaken til fokus på kropp og utseende er totalt uaktuelt). De frelste skal være som englene (Matt 22,30).

Det skal skje et stort under med de frelste menneskene når Jesus kommer igjen. De frelste skal bli Jesus lik: *Mine kjære, nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli! Vi vet at når han åpenbares, da skal vi bli ham like, for vi skal se ham som han er* (1 Joh 3,2). Og fra Filipperbrevet: *”Han skal forvandle vårt fornedringslegeme og gjøre det likt med sitt herlighetslegeme ved den kraft han har til også å legge alle ting under seg* (Fil 3,21).

Vi siterer et tredje ord som er superkraftig! – ***den dag da han kommer for å vise seg herlig i sine hellige og underfull i alle som tror*** (2 Tess 1,10).

For et utseende de frelste skal få! Guds egen fullkomne Sønn skal vise seg herlig og underfull i alle de troende! Fantastisk!

Forfengelighet/Pyntesyke?

Hva sier Bibelen om pleie av utseende, klær, sminke, smykker osv. Det er klart ut fra Bibelen at vi skal pleie vårt utseende og kle oss med sømmelighet. Fokus skal ikke ligge på den ytre prakt, men på det indre livet med Gud.

”Likeså skal dere hustruer underordne dere under deres egne menn, for at også de som er vantro mot Ordet, kan bli vunnet uten ord ved hustruenes livsførsel, når de ser deres rene liv i guds frykt. Deres pryd skal ikke være den utvortes – hårfletninger og påhengte gullsmykker eller fine klær, men hjertets skjulte menneske, med den uforgjengelige prydelse – en mild og stille ånd, som er dyrebar for Gud. For slik smykket de hellige kvinner seg i tidligere tider, de som satte sitt håp til Gud. De underordnet seg under sine menn (1 Pet 3,1-5).

På grunnteksten står det bare klær for ”fine klær”. Det tyder jo på verset ikke er noe absolutt forbud mot hårfletninger og smykker.

Hos apostelen Paulus kan vi lese følgende ord som er nærmest identiske med ordene fra apostelen Peter: *”Likeså skal kvinnene kle seg sømmelig og pynte seg i ærbarhet og med måtehold, ikke med hårfletninger og gull og perler eller kostbare klær, men med gode gjerninger, slik det sømmer seg for kvinner som bekjenner seg som gudfryktige.*

Konklusjonen etter disse bibelavsnitt må bli at en forsiktig bruk av pynt om det gjelder klær, smykker eller sminke, ikke er i konflikt med Guds vilje. Det vakre med mennesket skal komme innenfra hjertet... Pryden skal ikke ligge på det ytre!

I Det gamle testamentet ser du ut til at overmot og overdreven pyntesyke går hånd i hånd. Les Jesaja 3,13-26.

Lesestykke:

Utdrag fra boken: Forstå selvfølelsen – styrk selvbildet v/John og Agnes Sturt, Lunde 2001

SAMMENDRAG

Bibelen sier at mennesket er skapt i Guds bilde. Men gudbilledligheten ble ødelagt i syndefallet, uten at den ble helt borte. Gud ser på oss med stolthet og glede, og elsker oss høyere enn vi kan fatte. Gud kaller oss sine venner, han har endatil tatt oss inn i sin familie, vi som setter vår lit til Jesus Kristus i liv og død.

Jesus behandlet menn og kvinner med omsorg og kjærlighet. Til og med kjente kriminelle ble møtt med respekt. Slik var han et gjenskinn av Guds holdninger og følelser overfor menneskene. Størst av alt var kjærligheten han viste for oss da han døde på korset. Hvis jeg ikke elsker meg selv, sier jeg i realiteten at det ikke verdt å elske noe som Jesus var villig til å dø for. Dersom jeg holder frem med å se på meg selv som verdiløs, forteller jeg Gud at han tar feil i sitt verdianslag, og han har gjort en tabbe i forbindelse med Jesus, Guds offerlam, fordi jeg i virkeligheten bare er en betydningsløs makk. ”Å insitere på at vi er ubetydelige og verdiløse, er ikke bare falsk beskjedenhet, det er en anklage mot Gud”.

”Det første skrittet mot en god selvfølelse er et ganske lite og unnselig steg. Vi må bare bestemme oss for å se oss selv med de samme øynene som den Evige Kjærlighet ser oss med.” De som aksepterer seg selv, elsker seg selv og verdsetter seg selv, og blir fridd fra selvopptatthet og et smertelig selvbilde. De kan våge å fornekte sitt eget, svare på Guds kjærlighet og virkelig elske andre mennesker som seg selv. Idet de mister sitt eget liv, finner de Livet.

Deretter en rørende historie fra samme bok:

”Har du noen gang sett slike legger?”

Da jeg begynte på barneskolen, pleide alle å gjøre narr av de runde beina mine. De kalte meg ”tømmerstokken”. Barn kan virkelig være ondskapsfulle. Jeg gråt meg i søvn nesten hver kveld. Etter hvert som jeg ble eldre, lærte jeg å le med mobberne for å skjule smerten min. Ingen ville noensinne være sammen med meg!

Som helt fersk elev på gymnaset traff jeg Markus. Jeg likte ham godt fra første stund og følte meg virkelig vel sammen med ham. Etter en tid ba han meg ut. Jeg trodde ikke mine egne ører. Han kom heller ikke med en eneste hentydning til beina mine på en hel kveld. Men jeg, kan du sikkert tenke deg, følte at han gransket leggene hver eneste gang jeg snudde ryggen til.

En kveld tok han hånden min og sa: ” Jeg vil at du skal slutte å hakke på deg selv. Gud gav deg gode, solide legger. De gir meg en følelse av trygghet, jeg liker det.” Jeg kunne ikke annet enn gråte.

En uke senere ba han meg med hjem til sine foreldres hus, og da jeg møtte moren, holdt jeg på å begynne å stortute igjen.. Moren satt tilbakelent i en stol, hun hadde på seg en oppbygd sko, og gikk med en krykke. Hun hadde polio.

Jeg så på ham, og han så på meg. Og jeg tenkte at jeg elsket denne gutten så høyt som noen jente noensinne kan komme til å elske en gutt.

ukjent

Til samtale:

1. Hvorfor ønsker alle å ha et vakkert utseende?
2. Drøft påstanden: **Stor skjønnhet, stor fare!**
3. Hvilken hjelp mener dere Bibelen gir for å få et sunt selvbilde og bli fornøyd med seg selv?
4. Hvordan kan du pleie ditt selvbilde på en sunn måte rent menneskelig sett?
5. Hva kan dere gjøre for å bekjempe glamourverdens onde innflytelse?

KAPITEL 7 - RUSMIDLER I LYS AV BIBELEN

v/Eivind Gjerde

Skader knyttet til bruk av ulike rusmidler koster den norske staten milliarder kroner hvert år. Det er ikke de viktigste. De mest alvorlige ved den utstrakte bruken av alkohol og narkotika i Norge er alle de lidelsene som rusmisbruk medfører. Daglig lider 200 000 mennesker under av at en person i nær familie har et rusproblem. 1,5 millioner nordmenn blir hvert år plaget av andres fylleadferd. 70 000 mennesker skades årlig som følge av alkoholbruk og 700 mister livet årlig som følge av alkoholbruk. Barn skades for livet ved mors alkohol- og narkotikabruk under svangerskapet. Mange barn pådras relasjonsskader ved at de blir forsømt pga foreldrenes rusproblemer.

Nedenfor følger et klipp fra et intervju med Hans Olav Fekjær som er en av landets mest kjente rusmiddelekspert:

Nordmenn drikker mindre enn det vi får inntrykk av gjennom mediene. De fleste drikker lite og sjelden. Men ti prosent av befolkningen drikker så mye som halvparten av forbruket av alkohol. Disse stordrikkene har et risikofylt forbruksnivå. Det betyr at hver annen flaske drikkes av en som ikke burde ha drukket den flasken, advarer Fekjær. - Alkoholforbruket er høyest blant unge menn i 20-årsalderen. Øl er deres hyppigste alkoholware. Unge kvinner drikker oftere og mer enn for 30 år siden. De foretrekker vin. De unge er ofte usikre og ønsker å leve ut sine forbudte impulser. Mange drikker på en fyllepreget måte og bruker rusen som et alibi for å utfolde seg på godt og vondt. Med beruselse har en "lov til" en endret atferd.

Fekjær konstaterer at de unges alkoholforbruk gradvis blir redusert etter hvert som de blir eldre, til dels fordi de drikker sjeldnere og særlig fordi de drikker mindre hver gang.

- De fleste voksne over 18 år drikker alkohol sjeldnere enn en gang pr. uke. Myten om at det er vanlig med vin eller øl til søndagsmiddagen i de tusen hjem, er heller ikke sann. I helgen er det bare to av ti som drikker alkohol til maten. Et mindretall, 41 prosent, har vært beruset i løpet av et år. Likevel er det en kjensgjerning at både forbruket av alkohol og andel av befolkningen som drikker alkohol, har økt de siste tiårene. Nå er det ni av ti som har drukket alkohol siste år. Fra 1956 til 1999 har andelen av den voksne befolkning som bruker alkohol, økt fra 68 til 90 prosent. Som for andre varer er det i høy grad inntekten som påvirker forbruket av alkohol. Undersøkelser blant dem som er eldre enn 26 år, viser at forbruket av både øl, brennevin og vin øker med økende inntekt. Typisk er det at de med de høyeste inntektene, har et langt høyere forbruk av vin enn de i lavere inntektsgrupper.

Kilde: http://www.helsenytt.no/artikler/alkohol_andre.htm

Bibelen om alkohol og alkoholbruk

Vinens ulike bruke

Vinen spilte en stor rolle i det gamle Israel. Vinen ble brukt som et **næringsmiddel**. Det var drikke på reisen: *Så tok Isai et esel, som han lesste brød på, en skinnsekk med vin og et kje og sendte det med sin sønn David til Saul.* 1 Sam 16,20 I bryllup fungerte vinen som et **nytellesmiddel**. I den berømte teksten om bryllupet i Kana blir det sagt: *Hver mann setter først den gode vinen fram, og når de er blitt drukne, da den ringere. Men du har gjemt den gode vinen til nå!* Joh 2,10. Vinen ble brukt innen "helsevesenet". Paulus gir et råd til sin unge medarbeider Timoteus og skriver: *Drikk ikke lenger bare vann, men nyt litt vin for din*

mave og dine jevnlig sykdommer. 1 Tim 5,23 i Lukas-evangeliet forteller Jesus liknelsen om den barmhjertige samaritan og sier: *Han gikk bort til ham og forbandt hans sår og helte olje og vin i dem, og han løftet ham opp på sitt eget dyr og førte ham til et herberge og pleier ham.* Luk 10,34

Vinen som bilde

Positive bilder

Vinen blir brukt en rekke steder både i Det gamle og Det nye testamente på en billedlig måte. I flere av de eksemplene vi skal nevne i det følgende blir vinen brukt på en svært positiv måte. Vin er bilde på **kjærligheten**: *Jeg er kommet til min hage, min søster, mitt krydder! Jeg har plukket min myrra og mitt krydder. Jeg har spist min honningkake og min honning. Jeg har drukket min vin og min melk. Venner, et og drikk! Drikk dere glade, mine kjære og Jeg skulle lede deg, jeg skulle føre deg til min mors hus. Du skulle lære meg. Jeg skulle skjenke deg den krydrede vin, mosten av mitt granatepletre Høysangen 5,1 og 8,2.* Vinen er bilde på **Guds nåde**: *Nå vel, alle dere som trøster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk. Jes 55,1* Vinen er bilde på **frelsen i den messianske tiden**: *Herren, herskarenes Gud, skal på dette fjell gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin – med fete, margfulle retter og med klaret, gammel vin. Jes 25,6*

www.kreativcatering.no

Beveger vi oss over til Det nye testamentet finner vi akkurat den samme positive billedbruken om vinen, men vinen blir også brukt i forbindelse med Guds dom. Jesus sa om sin egen **lære**: *Heller ikke fyller en ny vin i gamle skinnsekker, for da vil sekkene revne, så vinen spilles, og sekkene blir ødelagt. Nei, ny vin fyller en i nye skinnsekker, da blir begge bevart. Matt 9,17* **Jesus selv sammenligner seg med vintreet**. Joh 15,1: *Jeg er det sanne vintre, og min Far er vingårdsmannen.* Jesus taler seg om det sanne vintre i motsetning til Israel som det ”usanne” vintre.

Negative bilder

I Johannes Åpenbaring blir vinen brukt som bilde på **Guds strenge dom** en rekke ganger (14,10; 16,19; 19,15). *Den store by ble delt i tre deler, og folkenes byer falt i grus. Og Gud kom i hu Babylon, den store, så han gav den begeret med hans strenge vredes vin (16,19).* Vinen blir også brukt som bilde på et liv i **hor og mord** (17,2 og 6).

I Det gamle testamentet blir **Israel som folk sammenlignet med et vintre**. Men på alle disse stedene tales det om det svik og den dom som vil ramme folket. Vi tar et slikt eksempel: *Jeg vil synge om min elskede, synge min venns sang om hans vingård. Min venn hadde en vingård på en fruktbar haug. Han gravde den om og rensset den for stein og plantet edle vintrær i den. Han bygde et vaktårn midt i den, og han hogg også ut en vinpresse i den. Og han ventet at den skulle bære gode druer, men den bar ville. Og nå, dere Jerusalems innbyggere og judas menn: Døm mellom meg og min vingård! Hva var det mer å gjøre med min vingård, som jeg ikke alt hadde gjort med den? Hvorfor bar den ville druer når jeg ventet at den skulle bære gode? Så vil jeg la dere vite hva jeg vil gjøre med min vingård: Jeg vil ta bort gjerdet, så den blir avnagd. Jeg vil rive ned muren så den blir nedtråkket. Og jeg vil la den ligge øde. Den skal ikke skjæres og ikke hakkes, men torn og tistel skal skyte opp. Jeg vil befale skyene at de ikke skal la regn falle på den. For Herrens, herskarenes Guds vingård er Israels hus. Og Judas menn er hans kjæreste plantning. Han venter rett, men se, der er blodsutgytelse. Han venter rettferdighet, men se, der er skrik. Jes 5,1-7.*

Vinen blir altså brukt som bilde både i en positiv og en negativ sammenheng. Samtidig inneholder Bibelen sterke advarsler mot feil bruk av vinen som rusmiddel. Vi ser først på Det gamle testamentet

Det Gamle Testamentet om misbruk av alkohol

Drukkenskap eller det vi ville kalle for fyll og alkoholmisbruk blir strengt fordømt i Det gamle testamentet. Profeten Jesaja tordner mot drukkenboltene med disse ord: *Ve dem som står tidlig opp om morgenen og jager etter sterk drikk, som sitter langt utover kvelden, glødende av vin! (Jes 5,24).* Kong Salomo skriver det samme i Ordspråksboken: *Vinen er en spotter, sterk drikk fører til bråk, og hver den som raver av den, blir ikke vis.*

I Salomos Ordspråk blir de tragiske og ødeleggende følgene av alkoholmisbruk nevnt: *Fattig blir den som elsker glade dager, den som elsker vin og olje blir ikke rik.* Ordsp 21,17 Videre i samme bok står det: *For drankeren og fråtseren blir fattig, og søvn kler mannen i filler.* Ordsp 23,21

I den profetiske forkynnelse blir alkoholmisbruk sett på som et tegn på dypt forfall. Selv de som skulle veilede folket i det gamle Israel kunne bli nedbrutt av alkoholens ødeleggende virkninger: *Men også de som er her, raver av vin og tumler av sterk drikk. Prest og profet raver av sterk drikk, er overveldet av vin, tumler av sterk drikk. De raver i sine syner, vakler i sine dommer. For alle bord er fulle av vemmelig spy, det finnes ikke en ren flekk.* Jes 28,7-8. Den dramatiske situasjonen i Israel på Jesaja sin tid skyldes folkets frafall. Folket er opptatt av fyll og fest (drikkelag): *Sitar og harpe, pauke og fløyte og vin har de i sine drikkelag. Men Herrens verk ser de ikke. De har ikke øye for hans hendes gjerning. Derfor blir mitt folk bortført uforvarende.* Jes 5,12-13

Det Nye Testamentet om misbruk av alkohol

Den samme strenge dom over alkoholmisbruk finner vi i Det nye testamentet. Drukkenskap tilhører den syndige naturens gjerninger: *La oss ferdes sømmelig, som om dagen – ikke i svir og drikk, ikke i utukt og skamløshet, ikke i strid og misunnelse.* Rom 13,13 Se også Gal 5,19-21

Dersom et menneske kommer slik under alkoholens innflytelse av avhengighet oppstår, vil det menneske bli utelukket fra Guds rike. En verre konsekvens av alkoholsmisbruk kan ikke tenkes. *Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, eller tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røverer skal arve Guds rike.* 1 Kor 6,9-10

Dersom en som bekjenner den kristne tro blir avhengig av alkohol skal han utelukkes fra menighetsfellesskapet. Denne formen for kirketukt, som det kalles, har til hensikt at synderen skal omvende seg. Å være alkoholmisbruker er å leve i synd: *Men det jeg skrev til dere, var at dere ikke skulle ha samkvem med noen som kaller seg en bror, men er en horkar eller pengegrisk eller avgudsdyrker eller baktaler eller dranker eller røver. Et slikt menneske skal dere ikke engang spise sammen med.* 1 Kor 5,11

Som en konklusjon på det bibelmaterialet vi har sett på i Det gamle - og Det nye testamentet, kan vi hevde at det ikke er synd i seg selv å nyte alkohol i små mengder, det vi kaller måtehold. Alkoholsmisbruk, fyll og festing der alkohol er et viktig element (såkalte drikkelag) er derimot synd mot Gud og leder til den evige dom og fortapelse. Drankeren eller rusmisbrukeren vil ikke arve Guds rike.

Totalavhold – den beste veien å gå?

Nå er det mange kristne og andre uten et kristent livssyn som går sterkt inn for totalavhold fra alkoholholdige drikker. Et slikt standpunkt kan begrunnes ut fra Bibelen med tanke på de svake. En kristen har frihet til å ta seg et glass av og til, men denne friheten velger mange bort for å unngå å føre sin bror til fall. I både Romerbrevet kapittel 14 og i 1 Korinterbrev 8 tas problemet med avgudsoffer opp. Paulus sier at de som er sterke i sin tro og har den rette kunnskapen, kan ete kjøtt som er blitt ofret til avgudene uten at de tenker mer over det. Kjøttet er rent i seg selv og det var ingen grunn til å få noen dårlig samvittighet av å ete dette kjøttet. Det finnes heller ingen virkelig avgud i verden. Bak avgudene står det imidlertid onde ånder. Men ikke alle kristne på Paulus sin tid hadde denne kunnskapen og ble i tvil om det var rett å ete kjøtt som først var ofret til avgudene. Dersom de åt dette kjøttet med dårlig samvittighet kunne det være med å lede dem bort fra Jesus Kristus.

Forholdet til alkohol kan sammenlignes med dette. Dersom en bror eller søster skulle se en kristen drikke alkohol, kan det føre til at de også drikker med svak eller usikker samvittighet. I verste fall kan det være med å lede dem bort fra Jesus. Det første glasset kan også være det første som leder til et liv i rusmisbruk eller inn i et miljø preget av fyll. Rom 14,21 sier da også følgende: *Det er godt å la være å ete kjøtt eller drikke vin eller gjøre noe annet som er til anstøt for din bror!*

Kristne som vil hjelpe rusmisbrukere har veldig lite å stille opp med i forhold til dem, hvis de selv bruker alkohol. Rollemodellen og forbildet er ikke på plass.

En rekke andre argumenter kan trekkes frem for totalavhold. Alkoholholdige drikkevarer er ofte dyre. Kristne er kalt til å forvalte sine midler på en god måte. Alkoholen er skadelig i seg selv og alle kristne har et ansvar i å ta vare på kroppen som er et tempel for Den Hellige Ånd (1 Kor 6,19). Bibelen taler ofte om at de troende skal være edrue. En tilstand i alkoholrus strider følgelig mot kristen etikk (1 Tess 5,6-8; 1 Pet 5,8).

Narkotika:

Bruk av narkotika er lite nevnt i Bibelen, men noen hentydninger finnes i Bibelens siste bok. I Johannes Åpenbaring nevnes **trollmenn** to ganger i lister over mennesker som skal kastes i sjøen som brenner med ild og svovel (Åpb 21,8 og 22,15). Det greske ordet som er oversatt med "trollmann" er *farmakos*. Det norske profesjonsbegrepet farmasøyt kommer fra dette ordet. En farmasøyt fremstiller legemidler. Den berømte – Linguistic key to the greek New Testament – forklarer det greske ordet for trollmann slik: *Farmakos one who mixes and use drugs which were used either in sorcery or magic practices*. Trollmenn brukte narkotika i sin uhyggelige praksis. Slik er det jo fortsatt i vår tid. Okkultisten Aleister Crowley (hyllet av The Beatles) er en av dem som innførte narkotika til Vesten i sin tid.

Når vi vet om de uhyggelige skadevirkningene som narkotikabruk har, sier det seg selv at kristne fullstendig avstår fra å bruke disse stoffene i noen form for nytelsessammenheng. Medisinsk bruk av td morfin er noe helt annet. Det er også forbudt ved norsk lov å bruke

narkotiske midler. En kristen skal lyde øvrighet i alt som ikke strider mot Guds vilje (Rom 13,1-7)

Fri eller???

Ingenting skal prinsipielt sett ha makt over en kristen. Dette blir uttrykt av apostelen Paulus på denne måten: *Jeg har lov til alt – men ikke alt gagnar. Jeg har lov til alt – men jeg skal ikke la noe få makt over meg.* 1 Kor 6,12 På grunnteksten står det egentlig er ordspill: **Det å ha makt til noe skal ikke brukes til å komme under makt av noe.**

Denne friheten det er tale om her gjelder selvfølgelig ikke tillatelse til det som Guds Ord sier er synd. En kristen kan ete og drikke det han vil så sant det ikke er ødeleggende for kropp og helse. Bruk av tobakk er interessant i lys av dette ordet i 1 Kor 6. De som røyker opplever fort at de blir avhengige av nikotinen (og alle de andre avhengighetsskapende stoffene som er i eller er tilsatt tobakken). Får røykingen makt over et menneske, ligger man under for det.

I lys av kristen etikk er bruk av tobakk meget betenkelig ut fra de dokumenterte skadevirkningene den har. En kristen bør stumpe røyken!

Til samtale:

1. Hva er grunnene til at unge mennesker drikker?
2. Hva vil dere si til følgende:
 - a) Er det galt å drikke alkohol (bare en ”liten en”)?
 - b) Er det galt å drikke seg i ”god stemning”?
 - c) Er det galt å drikke seg ”full”?
 - d) Er det galt å drikke seg overstadig beruset?
3. Drøft følgende spissformulerte utsagn:
 - *Hvorfor raver mange nordmenn (særsilt unge) rundt som gale selv om de bare så vidt har luktet på en lettøl-kork, mens i andre land oppfører folk seg helt normalt selv med meget høy promille?*
4. Hvorfor fokuserer medier og myndigheter så mye på narkotikamisbruk og så lite på alkoholbruk, enda bruken av alkohol samlet sett er mye skadeligere for det norske folket enn narkotika?
5. Hvilken holdning mener dere at kristne bør ha til alkohol?
6. Drøft om det er synd å røyke når man i dag er klar over alle de skadelige virkningene av tobakken.

Lykke til!

LITTERATUR

- Aksnes, Odd: Intervju med Karen Graaten, I:Dagen 22.09.95
- Benestad, Øivind (red): *Verdt å vente på – En ressursbok om ungdom og sex*, Oslo, Lunde 2004
- Benestad, Øivind m.fl. (red): *Homofili og kristen tro. Et felleskirkelig ressursblad med støtte fra 34 kirkesamfunn og organisasjoner*. Rev. Utg. 2003. Finnes på www.homofili.com
- Bjerkholt, Thomas: *Bygg familien*, Oslo, Lunde 1995
- Chapman, Gary: *Kjærlighetens fem språk*, Oslo, Lunde 1998
- Danbolt, Erling: *Første Korinterbrev*, København, Credo Forlag
- Elseth, Egil m.fl.: *Veier og visjoner. Lærebok i religion og etikk*, H. Aschehoug & Co, 1. utg. 1992
- Gjerde, Eivind: *Kristen familieetikk*, Oslo, Lunde 1999
- Granerud, Svein: I: For fattig og rik: 23/41989
- Hedegård, David og Saarisalo, Aapeli: *Bibelsk Oppslagsbok*, Oslo, Lunde 3. oppl. 1978
- Heitmann, Stig Magne: *De to skal være ett*, Oslo, Lunde Forlag 2003
- Kvalbein, Hans: *Fortolkning til Matteusevangeliet*, Oslo, Luther Forlag, 1998
- Lutzer, Erwin W: *Å finne ut av homoseksualiteten*, Oslo, Lunde 1993.
- Mjåland, Gustav: *Gjør hjemmene sterke!*, Oslo, Lunde Forlag 1995
- Monsen, Nina Karin: *Kampen om ekteskapet og barnet*, Luther Forlag 2009
- Norsk Luthersk Misjonssamband: *Ekteskapet – Guds gode skaperordning*, Allservice A/S Stavanger 1994
- Ottosen, Espen (red): *Kjærlighet i egoismens tid. Artikler om sex, kjønn og samliv*. Oslo, Lunde 2005
- Ottosen, Espen: *Mine homofile venner*, Oslo, Lunde 2009
- Pollard, Nick: *Tenåringer - Hvorfor oppfører de seg slik?*, Oslo, Lunde 2003
- Stenbäck, Asser: *Hva er homoseksualitet?*, Oslo, Lunde 1993
- Stott, John : *Seksualitet og Samliv*, Oslo, Luther Forlag 1990
- Strommen, Merton: *Kirken og homoseksualitet – En vei videre*, Oslo, Luther Forlag 2001
- Sturt, John og Agnes: *Forstå selvfølelsen – styrk selvbildet*, Lunde 2001
- Tångberg; Arvid (red): *Kjærlighetens formørkelse. Homoseksualitet og Partnerskapsloven*, Rex Forlag 1994
- Valen-Sendstad, Aksel: *Innføring i kristen etikk*, Oslo, Luther Forlag 1984
- Wisløff, Carl Fr.: *Det kristne livet*, Oslo, Lunde 3.oppl. 1983